

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIAL

PETR MALÝ

ŽIVOT PO KOLAPSU

PROSINEC 2014 / ZDARMA

TÉMA ZDRAVOTNÍ
PROHLÍDKY

PŘEBOR PODZIMNÍ
OHLÉDNUTÍ

HOBBY RYBÁŘ
Z NEBUŠIC

Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my

 Pražská teplotárenská
Bezpečné teplo vašeho domova

Pražská teplotárenská a.s. • Partyzánská 1/7 • Praha 7 • www.ptas.cz

str. **2–5**

ROZHOVOR

PETR MALÝ:
NAVŠTÍVILA MĚ SMRT!

str. **10–14**

PŘEBOR

OHLÉDNUTÍ ZA PODZIMEM
V NEJVYŠŠÍ SOUTĚŽI PFS

str. **16–17**

LEGENDA

LEVÝ HALV EVROPY?
PŘECE JOSEF LUDL!

EDITORIAL

Milí čtenáři,

dnes netradičně věnuji editorial stručnému příběhu mého kamaráda Petra. Ale nelekejte se, nejde o historky z mládí. Naopak!

V tématu prosincového vydání se věnujeme zdravotním prohlídkám, na jejichž absolvování Pražský fotbalový svaz za podpory Magistrátu hl. města Prahy klubům a jejich hráčům poskytuje nemalý finanční příspěvek. Jedním z rizik, která mohou vést až k tragickému konci, je i toto: „*Nedoléčený či přechozený zánět srdečního svalu (myokarditida), který nejčastěji vzniká při banálním nachlazení. Riziko vzniku myokarditidy zvyšuje přecházení nachlazení popř. jeho nedoléčení.*“ Tolik stručně slova kardiologa MUDr. Jiřího Krupičky, PhD.

A právě o to jde. Zmíněný kamarád během sportovní kariéry pravidelně přecházel nachlazení, zápasů hrál nedoléčený a najednou bum: zánět srdečního svalu. Lékaři na něj po sérii vyšetření přišli vlastně náhodou a nechci domýšlet, co by, kdyby...

I proto chci vyzvat všechny zúčastněné, aby se na sportovní lékařské prohlídky, které je navíc díky snaze PFS a MHMP mnoho nestojí, nevykašlali. Zdraví máme všichni jenom jedno a je úplně zbytečné jakkoliv riskovat!

Přeji vám klidné Vánoce a rok 2015 bez komplikací!

Lukáš Vrkoč
editor

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI PFS

DNES **iDNES.cz**

TÉMA

str. **6–7**

ZDRAVOTNÍ PROHLÍDKY

MLÁDEŽ

str. **18**

TALENT MAREK BARTŮŠEK

TRÉNINK

str. **20–21**

KONCEPT HRY V ML. PŘÍPRAVCE

HISTORIE

str. **22–23**

NÁDHERNÝ ČAS ZNOVUZROZENÍ

KLUB

str. **24–25**

FC MIŠKOVICE

HOBBY

str. **26–27**

RYBÁŘ Z NEBUŠIC

FOTO MĚSÍCE

str. **28**

+ WEB PFS

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK V. – PROSINEC | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | **KONTAKT:** 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | **REDAKCE – EDITOR:** Lukáš Vrkoč
| **SPOLUPRACOVNÍCI:** Jakub Masák (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš, Pavel Jiřík st. a Pavel Slaviček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Antonín Plachý | **GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK:** PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | **DISTRIBUCE:** GRAND PRINC MEDIA, a. s. | **NÁKLAD:** 5500 ks. ISSN 1805–2541
| **FOTO NA OBÁLCE:** Ondřej Hanuš

ROZHOVOR

NAVŠTÍVILA MĚ SMRT!

ZPOVĚĎ BÝVALÉHO ZÁLOŽNÍKA DUKLY PETRA MALÉHO, KTERÝ MUSEL KVŮLI KOLAPSU SRDCE UKONČIT PROFESIONÁLNÍ KARIÉRU

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Jeho příběh může být varováním pro všechny sportovce, nejen fotbalisty: buďte důslední a nepodceňujte zdravotní prohlídky, může vám to zachránit život! Záložník PETR MALÝ sice na pravidelné kontroly chodil, přesto měl velké štěstí – před necelým rokem na něj při kolapsu během přípravného zápasu jeho Dukly sáhla smrt. „Hranice mezi životem a smrtí u mě tehdy byla hodně tenká,“ vzpomíná muž, který musel kvůli vadě srdce předčasně ukončit kariéru profesionála. Ve třiceti letech.

■ Do ligy jste se dostal poměrně pozdě, teď jste musel předčasně ukončit kariéru. Už jste to vstřebal? Nic jiného mi ani nezbyvalo. Ten kolaps jsem prodělal 18. ledna, v říjnu jsem byl na operaci. Bojoval jsem s tím, bylo těžké se vnitřně smířit.

■ S čím přesně? Že už nikdy nebudete hrát, nebo že máte nemocné srdce?

V první fázi to byl šok, protože mě navštívila smrt. Byla u mě v před-síni, byla blízko. Když šok odezněl, začal jsem se smířovat s tím, že nebudu hrát.

■ Jak dlouho vám to trvalo?

Až do rozhodnutí, jestli půjdu na operaci. Doktor mi řekl, že když nebudu mít defibrilátor, můžu kdykoliv umřít: v metru, když se mi udělá zle na chodníku... Mohlo by se mi rozbušit srdce, tím pádem by přestalo přerušovat krev a já bych mohl umřít, pokud by nebyl blízko někdo, kdo by mě zachránil.

■ Tak to asi nebylo těžké rozhodování, jestli si nechat dát do těla defibrilátor, ne?

Ze dne na den jsem doktorovi řekl, že ho chci. Abych byl nějak krytý. Ihned mi ale bylo řečeno, že to nebude na vrcholový fotbal s tím, že na rekreační sport na úrovni krajského přeboru by to šlo.

■ Takže jste ještě do operace, tedy téměř rok od kolapsu, držel naději, že se vrátíte do ligy?

Přesně tak, až s operací přišel konec.

■ Sám jste po kolapsu říkal, že hranice mezi životem a smrtí byla tenká. Víte jak moc?

Hodně tenká. Bylo štěstí, že na tom zápase byl náš doktor Šindelář, který mě zachránil. On totiž běžně nechodí na všechna utkání v přípravě. Upadl jsem do bezvědomí, říkali, že trvalo asi patnáct minut, než jsem se trochu probudil. Doktor mi něco píchnul, protože bylo potřeba zklidnit tělo, aby začalo srdce pumpovat krev pomalu. Při mé nemoci totiž při zvýšené zátěži má srdce až 400 tepů za minutu, což je opravdu hodně. V klidovém stavu má člověk normálně třeba 50 tepů.

„Doktor mi řekl, že když nebudu mít defibrilátor, můžu kdykoliv umřít.“

■ Šel jste doktorovi Šindelářovi poděkovat?

On je profík, bral to tak, že dělá to, co umí. Jako pekař v pekárně. Já to ale bral tak, že mi zachránil život, proto jsem mu šel poděkovat.

■ Pamatujete si z té hrůzné chvíle něco?

Vím, že jsem ležel na zádech a Ondra Šiml z Tábořska mi držel nohy. Byl tam náš masér a doktor. Pak jsem se vzbudil v sanitce, ptali se mě na telefon ženy a datum narození. Zajímavé bylo, že já si normálně číslo ženy nepamatoval, ale tenkrát jsem jim ho řekl. Pak jsem zase omdlel. Spoluhráč Tomáš Berger manželce hned volal, přijela za mnou s mámou. Nebylo to nic moc. Nejdřív si doktoři mysleli, že to je epilepsie, ta se pak vyloučila.

■ Byl jste profesionální fotbalista. Jak je možné, že se u vás na tuhle

vadu nepřišlo? Chodili jste přece na pravidelné prohlídky, ne?

Asi nebyly tak důkladné. Teď vím, že by mohly být důkladnější a komplexnější. Abych řekl pravdu, doktoři mi na srdci něco našli, ale říkali, že je to v pořádku a můžu hrát. Když se stalo tohle, poslali mě na magnetickou rezonanci, která to odhalila.

■ Jste na doktory, kteří vás nechali hrát, zpětně naštvaný? Mohl jste zemřít...

Ani ne, co s tím člověk udělá? Jen by ty prohlídky měly být důkladnější. Když si hráč natrhne sval, pošlou ho na sono, na rezonanci, tak proč by jednou za dva roky nemohl na rezonanci jít i se srdcem?

■ Může být váš případ poučením a mementem pro ostatní?

Trochu jo. Konkrétně v Dukle už noví hráči chodí na kontrolu se srdcem rov-

šit to začnete, až se to dotkne vašeho okolí. Těch případů už bylo ve fotbale dost, i proto jsem se rozhodl, že si tu mašinku nechám dát do těla. Nejde jen o mě, mám malou dceru, druhou čekáme v lednu. Musím brát ohledy na rodinu. Fotbal je hezká práce, člověk dělá, co ho baví, slušně si vydělává, ale zdraví je na prvním místě. Vím, že v Belgii s tímhle hraje jeden kluk ligu, ale i s přístrojem je riziko, že se něco stane, když máte velkou zátěž.

■ Cítíte se s defibrilátorem klidnější? Cítím. Chtěl jsem ho taky proto, abych mohl aspoň něco dělat. Je mi třicet, sportuji 25 let. Kdyby mi sport zatrhli, tak bych umřel steskem po pohybu.

■ Jak dlouhé tedy bylo rozhodnutí o operaci?

V pondělí mi ji doktor doporučil, příští úterý už jsem ležel na sále.

■ Jak se s přístrojem pod srdcem žije? Omezuje vás nějak?

Vím o tom. (Stáhne si tričko a ukazuje jizvu s vybouleným místem, kde se nachází defibrilátor – pozn. red.) Když udělám nějaký pohyb, cítím to, ale vše je o zvyku. Za půl roku o tom prý nebudu vědět. Nesmím se dostat do silného magnetického pole, třeba nesmím svařovat obloukem, ale jen ohněm. Musím se vyhýbat bezpečnostním ráům na letištích. Ale na magnetickou rezonanci můžu, protože mám nějaký nový model.

■ Pro případ kontroly na letištích máte nějakou speciální kartičku?

Ano, mám průkazku. Ostraha mě do rámu nesmí tlačit. Můžu mě projet jen tím ručním přístrojem, ale vyhnout se u toho srdci.

■ Sportovat můžete rekreačně, ale například squash, kde se dostanete do vysokých tepových frekvencí, máte zakázaný, ne?

Přesně tak, jakýkoliv sport, kde se mi může hodně zvednout tep, pro mě není vhodný. Musím se hlídat. V Dukle jsem přešel na pozici vedou- ▶

Jako záložník to s mužstvem z Julisky dotáhl z přeboru až do ligy!

„Teď už si z toho kluci dělají srandu, ať mi nevypadne budík. Mám přezdívku Budíček.“

cího, jsem s týmem každý den, chodím s klukama pořád trénovat.

■ Jak to vypadá?

Jedu si podle sebe. Dám přihrávku, vracím se pěšky. Kluci mě na začátku šetřili, ale už se to obrušuje. Některým už se radši vyhýbám. (usmívá se)

■ Jak vůbec reagovali spoluhráči, když jste po kolapsu poprvé přišel do kabiny?

Začátky byly zvláštní, měli o mě strach, hodně se vyptávali, jak to vypadá. Teď už si z toho dělají srandu, ať mi nevypadne budík. Mám přezdívku Budíček. (směje se)

■ Takže vaše letitá přezdívka Pedro už neplatí? Jak vlastně vznikla? Podle těch žvýkaček?

Pedro jsem pořád, ale občas mi řeknou Budíčku. Pedro mi začal říkat jeden trenér ve Spartě, když mi bylo asi devět. Ani nevím proč. Od té doby mi to zůstalo. Občas jsem měl na místě ty žvýkačky.

■ Jak to bude dál s vašim hraním? Máte něco v hlavě?

Už mám nabídky z nižších soutěží a přemýšlím o tom – o přeboru nebo I. A třídě, kde zátěž není taková.

■ I tam ale musíte občas sprintovat...

Hrál bych na půl plynu, na padesát procent. Myslím, že to, co umím, jsem ještě úplně neztratil. Chtěl bych to zkusit asi na půl roku, kdyby to nešlo, tak bych asi skončil úplně a koupil bych si třeba kolo. Mám ale jasno: nešel bych do bezhlavého sprintu, nebudu nikde lítat jako šílenec. Co se týče zpátečky, tak tu jsem stejně nikdy neměl. (usmívá se) Otázka je, jak bych to sklouobil s Duklou. Jako vedoucí jsem na všech trénincích a zápasech, od nového roku bych navíc možná mohl dělat i manažera mládeže, takže toho bude dost.

■ Ještě mi řekněte, jak byste případně v zápasech chránil místo s defibrilátorem? Přece jen soupeři v mistrovských zápasech asi nebudou tak ohleduplní jako spoluhráči z Dukly.

Koupil jsem si vestu na paintball s chrániči, které to místo kryjí. Úder

míčem nevádí, loktem nebo kopačkou ano. Pak by se mohl přístroj rozbít, doktoři by mě museli v takovém případě otevřít a vyměnit ho. Není to sranda, protože stojí milion a čtvrt. V té vestě bych hrál i zápasy. Je to lehoučké.

■ Už jste zmínil, že na Dukle děláte vedoucího týmu, může přibýt funkce u mládeže. Stává se z vás tedy funkcionář?

Trochu jo. Mám vynikajícího učitele pana Jíchu, ten mi trochu dává za uši.

■ Bavi vás ta práce?

Kdybych měl někde být jen za zásluhy, abych něco měl, tak to bych dělat nechtěl. Vedení mi jednohlasně řeklo, že chce, abych v Dukle na téhle pozici zůstal. Kdyby byl jen jeden člověk proti, nedělal bych to. I pan Blažek chtěl, abych to převzal já, a zasloučuju mě. Starám se o A-tým Dukly, od střídání při zápasech po zařízení soustředění. Všechno by pomalu mělo kompletně přejít na mě.

■ Jste organizační typ?

Nikdy jsem takovou práci nedělal. Když jsem v Dukle hrál přebor, pracoval

jako řidič. Nejsem ale úplně blbec, nemám super školu, nejsem studijní typ, ale mám školu života. Myslím, že to zvládnou.

■ Jak vás berou hráči v kabině? Ještě nedávno jste byl jejich spoluhráč, teď by vás měli poslouchat, ne?

Tak to neberu. Spíš jsem řekl trenérovi Kozlovi, že bych rád působil jako spojka mezi mančaftem a trenéry, tedy kromě Gedyho (kapitána Gedeona – pozn. red.). Pořád se cítím jako hráč, ne jako člen vedení.

■ Ale jste členem realizačního týmu. Už si s trenérem Kozlem tykáte?

Netykám, ani mi to nenabídl. Uvidíme, co bude na vánočním večírku v jedenáct večer. (směje se)

■ Zmiňoval jste, že vám moc nesmí vyskočit tep. Jak prožíváte ligové zápasy Dukly z lavičky? To jsou chvílemi docela nervy, ne?

Toho jsem se trochu bál, ale zatím je to dobré. Přiznám se, že jsem byl trochu zadýchaný, když jsme hráli v Plzni. Jako hráč jsem byl impulzivnější, to si uvědomuju, ale na lavičce to zatím takové není.

■ Hraje v tom roli i ten přístroj?

Ne, je to automatické. Jsem schopný jít za čtvrtým rozhodčím, že se mi něco nelíbí, ale oni to moc neberou. Povím to a jdu si zase sednout. Když jsem vlezl na hřiště, byl ze mě jiný člověk. Jsem třeba těžký rybář, jezdím na Berounku a vždycky jsem si říkal, že se musím uklidnit. Ale pak jsem vlezl na hřiště a byl jsem magor. Nevím, proč jsem to tak měl. Mimo hřiště se držím. Teď už navíc v mojí funkci musím.

■ Jak vám v rozhodování, co dál, pomohly ryby?

Hodně. Byl jsem půl roku doma, nic jsem nedělal, takže jsem jezdil na ryby i čtyřikrát týdně. Vyrázil jsem brzy ráno, u vody jsem seděl celý den a přemýšlel jsem o tom, co se mi stalo, co bude dál. Měl jsem trochu obavy, ale i díky rybám jsem se z toho psychicky dostal.

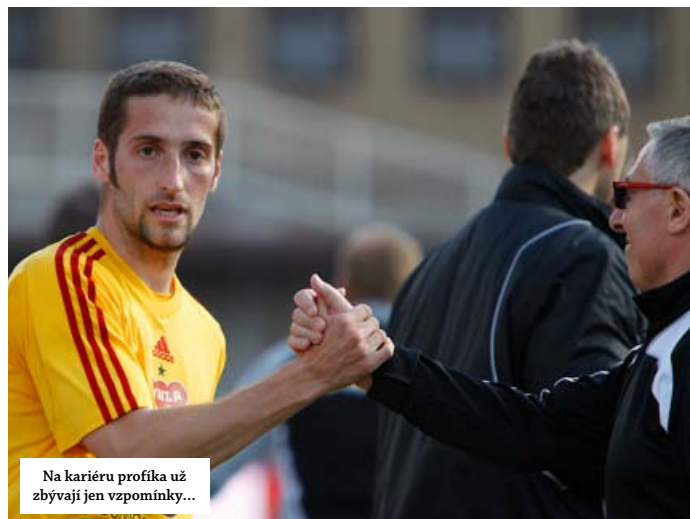
■ Kolik jste za tu dobu chytil ryb?

Já ryby pouštím, nejsem masář, že bych to mydlil. Nejdu po obrovských rybách, radši stojím pod jezem a chytím třeba sedmdesát malých za den. Pustím je zpátky a jedu domů s čistou hlavou.

■ Budete 18. leden slavit jako druhé narozeniny?

Budu. Vzpomenou si na to určitě každý rok. Už jsem říkal manželce, že to chci slavit jako druhé narozeniny. Mám i napsané v kalendáři: „Nezapomeň slavit!“

■ Jak vůbec brala celou situaci vaše žena? Přemýšlel jste o návratu na hřiště, z toho asi nebyla nadšená, ne? Měla strach, ale říkala mi, ať to udělám tak, jak to cítím. V rámci hledání toho problému jsem měl na krku dvě externí diody, které mě kontrolovaly. Signál se přenášel do centrály, kde mě monitorovali. Jednou jsem s tím šel trénovat a večer mi volala paní, která se hned ptala, co jsem dělal dopoledne. Tak jsem jí řekl, že jsem byl na tréninku s Duklou. Ona to: Radši toho nechte, ukázalo nám to, že jste tam měl to samé, co 18. ledna, trvalo to čtyři vteřiny. Na to konto jsem šel do nemocnice a za deset dní jsem byl po operaci. Tím se to vyřešilo.

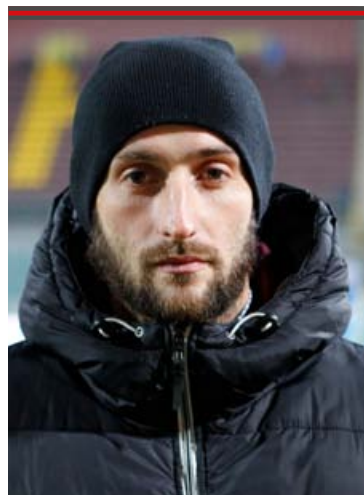

Na kariéru profika už zbývají jen vzpomínky...

■ Pojďme se vrátit ještě o deset let zpátky. Napadlo vás, když jste tenkrát odcházel ze Sparty, že se budete jednou živit fotbalem?

Byl jsem v běčku Sparty jako profík, sice za almužnu, ale hrál jsem druhou ligu a čekal, že dostanu šanci v áčku. Treba jen na přátelák. Bohužel nepřišla. Šel jsem za panem Pelťou, který tenkrát ve Spartě pracoval, aby mi našel nějaké hostování. Řekl, že se mi ozve. Než jsem došel na Spartě k hlavní bráně, volal na mě z okna, ať se vrátím, že pro mě něco má. Šel jsem do divize do Králova Dvora, kde se mi moc líbilo. Beroučka u nosu, výborná parta i trenér. Člověk si uvědomil, že to mimo Spartu funguje trochu jinak, že nemá každý den vyprané věci. Toho jsem si později víc vážil.

■ S Duklou jste se z přeboru dostal až do ligy. Jak se tohle spojení zrodilo? Pan Blažek mě vykoupil za své peníze, tenkrát myslím 150 tisíc korun, ale Pelta chtěl, abych mu na dobré slovo slíbil, že nikdy nebudu hrát profesionální fotbal, protože mě prodával pod cenu. Všichni si mysleli, že budeme s Duklou hrát jen přebor. Nakonec jsme se dostali do ligy. Když jsem byl ve druhé lize s týmem v laufu, dokonce se o mě zajímal Jablonec. Ani nevím, jestli si pan Pelta spojil, že jsem to právě já. Jemu musely rukama projít tisíce hráčů.

KDO JE PETR MALÝ?

Fotbalový záložník, narodil se 1. června 1984. Začínal ve Spartě, kde také kromě krátkého hostování v Admire prošel od žáků až do mužského B-týmu. Následovalo hostování v Králově Dvoře, chvíli hrál za Břevnov. V roce 2005 odešel do Dukly Praha, která tehdy hrála pražský přebor. Malý se s ní dostal až do ligy. Svou kariéru ale musel předčasně ukončit v říjnu 2014: na začátku roku (18. ledna) zkolaboval při přípravném zápase s Tábořskem, život mu zachránil jen včasný zásah klubového lékaře. Doktorů u něj poté objevili arytmiogenní kardiomyopatii, což je porucha srdečního rytmu, která nelze vyléčit, dá se pouze podchytnout implantací defibrilátoru. Ten má Malý v těle. Uvažuje o hraní na úrovni přeboru, což by mu doktoři dovolili. V Dukle přešel na pozici vedoucího mužstva.

■ A jste spartan, nebo duklák?

Vždycky jsem byl spartan, ale na Dukle jsem už deset let, je to můj klub.

■ Dá se říct, že jste s Tomášem Bergrem novodobé symboly klubu? Oba jste šli s Duklou z páté nejvyšší soutěže...

Možná malý symbůlek, nebýt lidí jako pan Blažek, Mück, Sokol, Hubáček, Hájek a spousty dalších, tak by Dukla třeba už vůbec nebyla.

■ Fotbalisté na úrovni přeboru často řeší otázku, jestli by měli šanci chytit se v ligovém kádru. Vy to můžete velmi dobře porovnat. Co na tohle odpovídáte?

Když má člověk fotbalovou kvalitu a štěstí, že mu někdo dá šanci, je možné se prosadit. Ten skok je ohromný, já třeba tři čtvrtě roku trénoval dvakrát denně, byl jsem šíleně stahaný, ale kousl jsem se, obětoval a dalo se to. V lize nejsou všichni dobří fotbalisté, někteří to mají vydržené. Rozdíl je v tom, že v přeboru máte na každý míč čtyři pět vteřin, v lize jednu. Pokud má člověk dobrou techniku, tak je jen potřeba naučit se ty věci dělat ve větší rychlosti. Pak taky třeba rok trvá, než získá zkušenosti, není tak vystresovaný. Hráte na Spartě před třinácti tisíci diváky, to bych přál všem, ať si to zkusí. Já byl docela tré-

mista, trvalo mi rok a půl, než jsem ty lidi kolem přestal vidět.

■ Už jste zažil možná trochu nečekaný přerod z pracujícího člověka na život profesionálního fotbalisty. Jak myslíte, že se vypořádáte s opačným gadem?

Mám štěstí, že jsem zůstal u fotbalu. Kdybych se měl integrovat mezi „normální lidi“, asi bych se s tím chvíli trápil. Jít hned do jiné práce, to si neumím představit. Nejsem hloupý, uživil bych se, ale trvalo by mi to třeba rok. Rok jsem si zvykl na ligu, rok bych potřeboval, abych se vrátil do života bez fotbalu. ■

INZERCE

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

TÉMA

NEPODCEŇTE ZDRAVOTNÍ PROHLÍDKY!

PFS ZA PŘÍSPĚNÍ MAGISTRÁTU HL. MĚSTA PRAHY POSÍLÁ MLADÉ HRÁČE KE SPECIALISTŮM

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV

Dětem na trávníku nehrozí jen zlomeniny – bohužel!

Kdyby se měl stát jeden tragický případ (nejen) na pražských fotbalových trávnících, bylo by to šílené. A dvojnásobně u dětí. I proto představitelé Pražského fotbalového svazu vložili své úsilí do projektu zdravotních prohlídek. A ty rozhodně stojí za to nepodcenit!

Cílem akce je z hlediska vedení PFS především zdravotní prevence dětí a případně včasná identifikace možných komplikací, které se posléze snadněji léčí. „Plně si uvědomujeme maximální důležitost zdraví dětí a mládeže, kterému je nutné věnovat pozornost. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli klubům pomoci v této oblasti prostřednictvím projektu lékařských prohlídek. V rámci něho získávají z grantu Magistrátu hl. města Prahy finanční prostředky jako příspěvek na úhradu prohlídek svých hráčů, a to ve všech mládežnických kategoriích. Je nutné říci, že bez podpory by nebylo možné projekt realizovat, a tak je na místě poděkovat zástupcům MHMP za všechny pražské kluby, které se věnují výchově

mladých fotbalistů,“ říká předseda PFS Dušan Svoboda.

Ale teď už nechme hovořit lékaře. Konkrétně MUDr. Jiřího Krupičku PhD. z kardiologické ambulance v Brandýse nad Labem, který se zástupci svazu projekt zdravotních prohlídek chystal.

NÁVŠTĚVA? KAŽDÝ ROK!

„Smyslem celého snažení je i z lékařského pohledu vytipovat rizikové jedince, kteří jsou ohroženi náhlou smrtí z kardiovaskulárních příčin, a modifikovat jejich fyzickou zátěž takovým způsobem, aby nedocházelo k úmrtí těchto jedinců na sportovištích. Jedná se nejen o jedince s vrozenými vadami, ale také o situace včasného rozpoznání poškození srdce při neadekvátním sportovním za-

tížení popř. o včasnou manifestaci některé z civilizačních chorob,“ potvrzuje MUDr. Krupička hned na úvod, že nejde o kdejaký banální projekt. Lékařské vyšetření by podle něho měl před započetím fyzické námahy absolvovat každý začínající sportovec nehlédě na věk: „Avšak v dětských kategoriích je smysluplné dělat systematické kardiologické prohlídky od cca dvanácti až čtrnácti let věku. V mladších věkových kategoriích stačí prohlídka pediatra.“ U vrcholových sportovců a účastníků náročných soutěží včetně těch fotbalových by měla být prohlídka každoroční, na to musí být také brán zřetel. Nejde si návštěvu specializovaného lékaře odmaznout a myslet si, že nic nehrozí, když testy na případné zdravotní potíže neukázaly. Ono takové vyšetření může diagnostikovat širokou škálu patologických stavů na vrozeném či získaném podkladu, jak ji popisuje MUDr. Jiří Krupička.

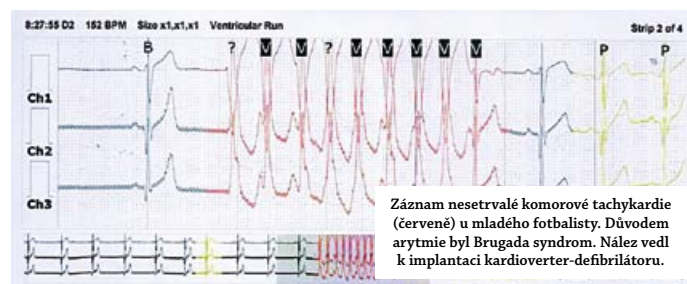
■ Dosud nepoznané **VROZENÉ CHOROBY** (typické pro sportovce mladší 30 let). Ty lze dále rozdělit na anomálie srdečního svalu (hypertrofická kardiomyopatie – vůbec nejčastější příčina náhlé smrti mladých sportovců, arytmogenní dysplázie pravé komory), na vrozené poruchy vzniku či šíření srdečních vzruchů (Brugadaův syndrom, prodloužení QT intervalu) a na jiné vrozené patologie (anomálie koronárních tepen, Marfanův syndrom). Tyto choroby velmi často unikají běžnému preventivnímu sportovnímu screeningu.

■ Náhlá smrt způsobená **PŘEDČASNOU ISCHEMICKOU CHOROBOU SRDEČNÍ (ICH)**. Je častější u sportovců nad 30 let věku. Kromě klasických civilizačních rizik je zde i určitá souvislost s nadužíváním nesteroidních antirevmatik při zranění.

■ Nedolčený či přechozený **ZÁNĚT SRDEČNÍHO SVALU** (myokar- ▶

Snad jde jenom o kopanec...

Záznam nesetrválé komorové tachykardie (červeně) u mladého fotbalisty. Důvodem arytmie byl Brugada syndrom. Nález vedl k implantaci kardioverter-defibrilátoru.

MUDr. Jiří Krupička, PhD.

PŘÍKLAD V MOTORLETU

Zatímco jinde jsou zdravotní prohlídky v plenkách, na Motorletu s nimi mají bohaté zkušenosti. Už tři roky spolupracují s MUDr. Martinem Opočenským, který má vedle kardiologické praxe atestaci sportovního lékaře.

„Současnou snahu svazu vítáme, protože jsme už dříve sami na vyšetření hráče posílali. A to není vše. Pro letošek máme novinku, že kdo nebude mít lékařské vyšetření, nesmí zasáhnout do jarní části soutěží. Myslíme to naprosto vážně, protože pokud na prohlídky v rámci dotací od PFS přispíváme, chceme, aby je hráči absolvovali,“ říká šéf FK Motorlet Praha Vladimír Kubert a zároveň vyzývá zástupce ostatních klubů, aby téma zdravotních prohlídek nepodcenili: „Jak říkají doktoři: Každého lidského života a zejména mladého je škoda.“ Své k problematice zdravotních prohlídek říká i zmíněný MUDr. Opočenský. „Frekvence náhlých

úmrtí není sice moc vysoká, ale vždy jde o naprosto šokující událost. Prevence sportovních zdravotních prohlídek je proto naprosto nezbytná. Zvláště když fotbal společně s basketbalem jsou nebezpečnými sporty z hlediska rizika kardiovaskulárních komplikací. Proč? Protože je u nich zátěž nejvyšší.“ To jsou slova, která by si zejména začínající vrcholoví fotbalisté měli vzít k srdci. Mimochodem, kromě fotbalového svazu přistupují k povinnosti mít platné zdravotní prohlídky i další sporty. Jedině lékaři jsou na základě nasbírání hodnot schopni určit, zda je tělo připraveno na zátěž bez zbytečných rizik. ■

ditida), který nejčastěji vzniká při banálním nachlazení. Riziko vzniku myokarditidy zvyšuje přecházení nachlazení popř. jeho nedoléčení. Myokarditida vede k **FIBROTICKÝM ZMĚNÁM MYOKARDU** a tyto změny **JSOU POZOROVÁNY NEZÁVISLE NA NÍ I U VYTRVALOSTNÍCH SPORTŮ** (běžci dlouhých tratí, cyklisté, veslaři). Vytrvalostní sport (na posledním kardiologickém sjezdu Evropské kardiologické společnosti letos v září zaznělo, že ke změnám levé síně stačí vytrvalostní trénink přesahující 5 hodin týdně) vede k řadě změn (roztažení [dilatace] levé síně či pravé komory, zbytnění [hypertrofie] levé komory srdeční), které mohou způsobit závažnou komplikaci či vést k náhlé smrti. Je známý výskyt supraventrikulárních arytmií u sportovců-veteránů, kteří mají dilatovanou levou síň. Hypertrofie levé komory srdeční způsobená intenzivním sportováním se po přerušení aktivní kariéry upravuje, ale nikdy nedochází k navození normálního stavu.

■ **KOMOCE SRDCE** – náraz do hrudní stěny (kontaktní a míčové sporty) může způsobit maligní arytmií. Typickým rizikovým sportovcem je chlapec v kategorii starších žáků.

CO ZACHRÁNÍ ŽIVOT?

Pak jsou zde velmi vážná rizika, která začnou být aktuální, pokud sportovec/

Štěstěny, pohotovostní zákrok jako v případě Petra Malého z Dukly, v oblasti prevence pak ještě na přítomnost osvědčeného sportovního činovníka, který vyžaduje fundovanou zdravotní prohlídku a ne pouhé razítko jakéhokoliv doktora. Jinak nic.

„Pokud skutečně dojde k život ohrožující příhodě, tak musí mít štěstí na místo

stává i do naší republiky,“ nabízí Jiří Krupička řešení na záchranu života. Když mluví o smrti, není to jen tak. Konkrétních tragických případů je několik i z řad českých sportovců. „Pokud má někdo doma malého sportovce, tak ví, jak náročný program ty děti mají již v útlém věku. Dalším rezervoárem problémů je tlak na „hezkou figuru“, který vede mnoho lidí k neadekvátní zátěži ve formě sportu,“ dává příklady, které mohou mít opravdu neveselý konec. Díky snaze Pražského fotbalového svazu a podpoře Magistrátu hl. města Prahy mají nyní kluby možnost poslat své hráče na zdravotní prohlídky. Vyšetření ovšem mohou absolvovat i jednotlivci sami za sebe, pokud by jejich klub nebyl aktivní. „Stačí zvednout telefon a objednat se na pracovišti, které tyto prohlídky dělá. To je ta nejvíce optimální varianta, protože problematice vyšetřování sportovců z hlediska prevence náhlé smrti se věnují jen jednotlivci a diagnostika některých srdečních anomálií je poměrně složitá,“ dává přesto jednoduchý recept MUDr. Jiří Krupička. Tak co, ještě váháte? ■

9,6 MILIONU KORUN BYLO VYČLENĚNO Z GRANTU MAGISTRÁTU HL. MĚSTA PRAHY NA LÉKAŘSKÉ PROHLÍDKY

fotbalista zdravotní prohlídku před předpokládanou fyzickou námahou neabsolvuje. „Přínejmenším jde o poškození srdečního svalu, které sportovce dočasně či úplně vyřadí z aktivní činnosti. Extrémem je náhlá smrt sportovce, tedy smrt od jedné hodiny od počátku příznaků,“ varuje renomovaný lékař. Pak už může spoléhat jen na přízeň paní

vzniku. Při individuálním výběhu do terénu má bohužel smůlu, protože pomoc není na místě. Ale může se to stát a z mediálně známých kauz víme, že se to stává i na fotbalovém hřišti. Protože ke smrti v těchto případech vede život ohrožující arytmiie, je nutné kvitovat s povděkem instalaci defibrilátorů na velká sportoviště, což se postupně do-

INZERCE

www.goldentip.cz

GOLDEN TIP
S NÁMI NEMŮŽETE PROHRÁT

Krajské přebory

Tipujte výsledky zápasů Pražská teplárenská přeboru mužů

Kurzové sázení zdarma - Hodnotné ceny - Názory expertů

www.GOLDENTIP.cz

POD PALBOU

AŽ VÝHODA SKONČÍ GÓLEM...

ROZHODČÍ JIŘÍ KALCOVSKÝ V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Jiří patří ke zkušeným
pražským rozhodčím...

Jako profesionální hasič nepotřebuje navíc trénovat, a tak odpověď na udržování kondice velmi zlehčil. JIŘÍ KALCOVSKÝ nabádá ostatní rozhodčí, aby si na své kolegy občas taky zanažovali. Kdy? To se dočtete níže...

■ **Prozradte něco o sobě... Co děláte, kde jste studoval, jaké máte koníčky?**

Pracuji jako profesionální hasič v Praze, ale jsem majitelem maturitního vysvědčení v oboru chemik pro farmaceutickou výrobu. A mám také koníčky: samozřejmě fotbal, doma chovám koně, v zimě rád lyžuji a sbírám RC modely lodí. K tomu musím přičíst ještě dvě neřesti – dobrou grilovanou krkovičku a online hru World of Tanks.

■ **Kde a jak jste se dozvěděl o možnosti stát se rozhodčím a jak dlouho trvalo, než jste poprvé pískali?**

Vzhledem k tomu, že jsem víc než čtvrt století aktivně hrál fotbal a na hřišti jsem na vlastní kůži zažil nejen červený průšvih, nemohl jsem si nevšimnout, že po hřišti běhá taky postavička v černém a stále se jí něco

nelíbí. (směje se) A vzhledem k tomu, že vinou náročné práce nemůžu dělat trenéra a na placu jsem chtěl zůstat, volba byla jasná. Jinak od prvního kontaktu s komisí rozhodčích trvalo dva týdny, než jsem poprvé vyběhl na hřiště v černém.

■ **Jak se udržujete v kondici?**

V kondici se neudržuji, běhat jen tak mě nebaví. A tak poctivě jím, abych měl sílu a všechno uběhal. (směje se) ■ **Kam se chcete jako rozhodčí dostat a co vás k tomu motivuje?**

Vzhledem k věku už víc dosáhnout nemohu, přebor je pro mě strop. A tak se fotbalem a vším, co k tomu patří, bavím, a to měrou vrchovatou.

■ **Charakterizujte svůj styl pískání...** To by měli udělat jiní. Nicméně pokud kluci chtějí hrát fotbal, nechám rád hře volný průběh třeba i za cenu

„přehlédnutí“ nějakého drobného faulu. A pokud je hráč v pohodě a nekecá mi do toho, dokážu pochopit i ostřejší zákrok, pokud plyne ze snahy hrát fotbal.

■ **Řekl jste si někdy po utkání větu: „To byl můj poslední zápas!“ Kolikrát a proč?**

Musím říct, že nikdy. Jsou utkání, kdy by se člověk na to vykašlal, ale těch víc než 30 let na hřišti mi to prostě nedovolí. Fotbal mám v srdci, a pokud to jen trochu půjde, rád se na hřiště budu vracet v jakékoli roli.

■ **Jakou radu byste dal začínajícím rozhodčím?**

Aby fotbal hráli i jako hráči. Aby byli s mančaftem v kabině, radovali se s ním, aby si i na rozhodčí zanažovali, protože pak snáze pochopí, o čem to vlastně všechno je. Pomůže jim to líp číst hru, předvídat situace, pochopit souboje, fauly, emoce. Lepší je rozhodčí, který chápe a u fotbalu myslí, než ten, co jen slepě dodržuje všechna pravidla...

KOLEGA PATRIK GUNITŠ SE PTÁ...

■ Co si myslíš, že dokáže kromě chybějících nadávek rozhodčího potěšit na hrací ploše?

Opravdu potěší, když poskytnutá výhoda skončí gólem. To si pak člověk řekne, že se mu možná i něco na hřišti povedlo... A mě osobně potěší ještě jedna věc: když nejsem na hrací ploše nejstarší. (směje se)

ZEPTEJTE SE KOLEGY PETRA DAVIDA Z PŘÍŠTÍHO DOTAZNÍKU NA COKOLIV!

■ Kde v Praze se ti nejvíce líbí pískat a proč?

DLAŽDIČSKO ASFALTÉRSKÉ PRÁCE

• chodníky • vozovky • pěší zóny

**REKONSTRUKCE
OPRAVY
VÝSTAVBA**

**ASFALTÉRSKÉ
PRÁCE**

opravy výtluků
a pokládky
souvislých ploch
litým asfaltem
i obalovanou drtí
(živicí)

Vesele si šlapu po chodníku z DAPu

Sarajevská 17, Praha 2, 120 00, tel.: 222 560 202, fax: 222 560 404
e-mail: dap@mbox.vol.cz, www.dap.cz

NEJLEPŠÍ TÝM: PŘEDNÍ KOPANINA

MUŽSTVO, CO UMÍ POBAVIT, TÁHNE EXLIGOVÁ ATRAKCE

Souboj Přední Kopaniny s Královicemi byl ozdobou soutěže, byť pro lídra nedopadl dobře.

Přeboru vládne PŘEDNÍ KOPANINA, nejlepším hráčem je PETR VIKTORIN, střelcem pak ZDENĚK ZMEŠKAL. Jaké jsou reakce na podzim a nejzajímavější STATISTIKY první půlky soutěže?

Je to přesně rok, co se fotbalisté Přední Kopaniny krčili v tabulce Pražská teplárenská přeboru třetí od konce. Vzpomínáte? Po sestupu z divize prožili bídný podzim, v němž uhráli jen 15 bodů. Od té doby ale nastal velký obrat: na jaře mužstvo udělalo dvojnásobný počet bodů a mohutným finišem se dostalo do první pětky. A teď je ještě lépe – Kopanina v půlce králuje přeboru se 37 body. V soutěži není větší favorit na prvenství.

Čím to, že se tým tak vzchopil? „Chvilku nám trvalo, než jsme se otevřeli po pádu z divize,“ přiznává šéf klubu Tomáš Cigánek. „Ale přivedli jsme skvělý trenérský tandem Heboussé – Šturma a tihle kluci vědí, jak mají dělat svou práci. Byla to pro Kopaninu báječná volba.“

Jen pro upřesnění: oba trenéři přišli z Motorletu hned po kopaninském pádu z divize, ale mužstvo pod jejich vedením začalo šlapat až po půl roce. „Bylo třeba tým doplnit, stmelit a natrénovat. Mužstvo šlapalo už na jaře v minulé sezoně. V této jsme ještě víc kompaktnější a navíc máme silné individuality, které hrozně baví vyhrávat,“ pokračuje Cigánek.

Ano, tým nasbíral 12 vítězství, v tomhle ohledu nemá v přeboru konkurenci. Jen těsně mu unikl primát v počtu nastřílených branek. Těch dala Kopanina 48, lépe na tom byly jen Uhelné sklady s rovnou padesátkou. „Odehráli jsme na podzim parádní zá-

pasy, předvádíme nejkrásnější fotbal za poslední roky, dáváme spoustu gólů. Myslím, že Kopanina baví fotbalem, kamkoliv přijede, což je pro náš klub výborná reklama,“ pochvaluje si Cigánek. „Vidět Kopaninu na prvním místě tabulky v nejvyšší pražské soutěži je vždycky skvělý pocit, toho se nelze nabažít.“

Kopanina hraje opravdu pohledný fotbal, soupeři ji chválí a prorokují, že soutěž vyhraje. Porazit lídra soutěže dokázaly jen druhé Vrsovice a čtvrté Královice. Obě utkání skončila shodně 1:2 v neprospěch Kopaniny. Z té si pak bod za remízu 0:0 odevzl tým ČAFC. Zbytek přeboru nestačil.

Velkou zásluhu na tom měla dvojice exligových fotbalistů Tomáš Pešíř – Tomáš Poláček. Oba dali dohromady 23 gólů (14 + 9) a jsou nepřehlédnutelní. Rozhodují těžké zápasy, Pešíř se rve v útoku, Poláček ze zálohy vymýšlí báječné pasy, k nimž přidává famózně zahrávané standardní situace. K tomu si připočtete velmi zkušeného brankáře Švarce, klubového srdcaře, dále pak kapitána Melnička, šikovné a dravé záložníky Santlera s Průšou či vyššími soutěži ošlehaného navrátilce Bláhu. Tenhle tým je opravdu silný. Přesto: Pešíř s Poláčkem z něj vyčnívají.

„Jsou vynikající a moc důležití, navíc ze staré školy s pctivým přístupem k fotbalu a se smyslem pro odpovědnost vůči trenérům, spoluhráčům a klubu,“ říká

Cigánek. „Dávají a připravují góly, svou kvalitou, zkušenostmi a sebevědomím zvedají výkony všech ostatních, kteří se od nich mohou velmi učit. Máme sehrané a natrénované mužstvo, na které je radost se dívat, ale oni dva jsou výjimeční hráči, o které se náš tým opírá. Jsou atrakcí pro diváky, umí je pobavit. Je potěšením vidět tyhle kluky

máme seriózní šanci prát se o první místo až do úplného konce sezony.“

V takovém případě by ovšem nastala otázka, zda posunout mužstvo po dvouleté pauze zpátky do divize, v níž Kopanina působila už třikrát, naposledy čtyři sezony v řadě v letech 2009 až 2013. „Jsem přesvědčen, že jsme Prahu ve čtvrté nejvyšší soutěži repre-

Radost z úspěchů FCPK panuje samozřejmě i na lavičce!

v modročerveném kopaninském dresu.“ Pokud mužstvo na jaře zopakuje výkony a výsledky z první části sezony, je dost pravděpodobné, že uhájí první místo. Co k tomu bude potřeba? „V zimě trénovat, trénovat a trénovat,“ má jasno Cigánek. „Taky rozšířit kádr a přivést útočníka. Kádr máme silný, ale úzký. V závěru podzimu už jsme dohrávali z posledních sil. Doplnění v zimě je jedním z předpokladů jarního úspěchu. Vyhrát přebor a zahrát si v dobrém týmu v čele s Pešířem a Poláčkem je motivace. Sítě jsme už rozhodili. Na jaře pak musíme mít štěstí, aby se nám vyhýbala zranění klíčových hráčů. V takovém případě věřím, že

zentovali vždy velmi dobře. Je to ale těžká soutěž, která vyžaduje silný a široký kádr, pctivou tréninkovou morálku a silné finanční zázemí. Pro malý klub typu Přední Kopaniny je to vždy pořádná šichta,“ hodnotí Cigánek. „Cestování, počty tréninků, doplňování kádrů... Bez silného týmu sponzorů a dobrého skautingu či partnerského klubu na doplňování hráčů je to vždy jen otázka času, kdy vás to dožene a jdete dolů. Zastavit pád je pak vždy složité. Divize je to poslední, čím bychom se teď zabývali. V polovině sezony jsme první, a pokud bychom chtěli být i na konci, musíme hodně pracovat.“

HVĚZDA PODZIMU: PETR VIKTORIN

KLUCI SE SMÁLI, ŽE UŽ JSEM ZNÁMÁ FIRMA

Petr má kromě fotbalového umu i pořádně ostrý jazyk!

Stal se nejlepším fotbalistou Pražská teplárenská přeboru v sezoně 2012–13, teď Petr Viktorin míří k dalšímu triumfu. V polovině tohoto ročníku nasbíral 10 nominací na nejlepšího hráče zápasu – v tomhle ohledu nebyl v přeboru nikdo úspěšnější. „Chci tu soutěž vyhrát,“ neskřývá 28letý záložník Třeboradic.

■ **Jste hvězdou podzimu, sledoval jste vývoj této ankety?**

Ano, sleduji ji pozorně. Jelikož jsem v roce 2013 vyhrál, tak to dobře znám. Po každém zápase si přečtu, co se píše, co říkají trenéři, takže nějaký přehled mám.

■ **Měl jste propočítáno, kolik nominací vám bude stačit na post podzimní jedničky?**

Dvě tři kola před koncem podzimu jsem ještě neměl takový náskok a říkal jsem si, že bych ještě mohl přidat jednu dvě nominace, abych byl v polovině soutěže první, což se mi podařilo. Přitom jsem na začátku sezony nominace nezískával, dvě kola jsem vynechal kvůli zranění, v některých zápasech jsem neměl pocit, že jsem byl nejlepší, ale někdo to viděl jinak. Kluci se mi na tréninku smáli, že jsem už známá firma z předloňské sezony, takže proto dostávám hlasy.

■ **Získal jste deset bodů, což je velmi slušné číslo. Když jste v sezoně 2012–13 vyhrál, dostal jste se za celý rok na číslo 15. Teď to máte rozjeté na dvacítku...**

Paradoxně si myslím, že jsem byl tenkrát ve větší fotbalové pohodě. Teď už nemám tolik času trénovat, nechodím se ani proběhnout sám, což jsem dřív dělal. Fotbalově jsem na tom možná trochu hůř, ale nakonec to vyplynulo tak, že jsem v tomhle

hodnocení první. Opravdu se ale necítím, že bych hrál lépe než tenkrát.

■ **Ale vyhrát asi chcete, ne?**

Samozřejmě si tohle postavení chci udržet, kdybych řekl něco jiného, lhal bych nebo bych nebyl úplně při smyslech. Jak to ale bude na jaře, to ukáže až čas. Může přijít zranění, nemusím mít formu, nemusím mít místo v sestavě. Těch aspektů, které to mohou ovlivnit, je hodně. Stoprocentně to nebude tak, že bych končil s fotbalem, i když po posledním zápase proti Kolovratům jsem byl tak naštvaný, že jsem v kabině prohlásil, že už nepřijdu. Když budu zdravý, budu se snažit, abych to vyhrál znovu, tím se netajím.

■ **Kdo je pro vás hvězdou přeboru? Nadprůměrných hráčů je v téhle soutěži hodně. U nás je to Grznár, na Kopanině zase Poláček, který má velké zkušenosti. Řekl bych tady i Pešíra z Kopaniny, ale u něj se mi nelíbí, jak se na hřišti chová. Kvůli tomu ho neberu jako pořádného fotbalistu. Moc se mi líbí taky to, jak hraje Pechar z Cholupic.**

■ **Hrajete středního záložníka, dal jste čtyři góly. Jak jste s touthle bilancí spokojený?**

Dost zápasů jsem hrál na postu defenzivního záložníka, takže se ode mě neočekávalo, že bych rozhodoval zápasy. Ale byla i utkání, kdy jsem hrál ofenzivněji. Z toho pohledu jsou čtyři góly možná trochu málo,

dát jich sedm, to by asi bylo adekvátní. My jsme tenhle půlrok byli celkově takoví neproduktivní, šance jsem měl, ale nedával jsem je jako celý tým. Trápilo to všechny. Když to shrnu, asi bylo těch mých gólů málo.

■ **Taky mě zaujalo, že jste prošel podzimem bez jediné karty. Jak se to dělá?**

Nepatřím mezi rabiáty. Taky mám slabší okamžiky, kdy nesouhlasím třeba s výrokem rozhodčího, ale ne-

presně takové byly ambice, být do třetího místa. Všichni jsme cítili, že nás nikdo jen tak fotbalově nepřehraje, ale nedokázali jsme naše zkušenosti využít. Třeba Zdeněk Šenkeřík skončil, vrátil se domů na Moravu. To byl hodně zkušený hráč, dokázal poradit, ale můj pocit byl, že jeho rady někteří někdy nebrali moc vážně a neakceptovali to. Vysoce jsme to na podzim nedotáhli, nevím, kde hledat příčinu... Ale na hřišti jsme my, takže to padá na naše hlavy.

„Aby mi někde nadávali do blbých Pražáků a já pak měl zkažený víkend? To už se mi nechce.“

ventiluji to tak, abych za to byl trestaný. Co se týče faulů, nejsem zákeřný hráč. Mám rád fotbal, který jde hrát i bez faulů a excesů.

■ **Třeboradicím se ovšem podzim vůbec nepovedl. Co na to říkáte?**

Na to, jaké jsme měli podmínky, je osmé místo strašně málo. V zimě asi nastanou změny. Dojeli jsme na to, že v našem herním pojetí často držíme balon, ale dostaneme se na dostřel 20 metrů od branky, soupeři jsou zataženi a my nemáme kvalitu, abychom zakončili nebo udělali něco navíc. A taky jsme inkasovali spoustu laciných gólů. Na začátku sezony se nám to dařilo otáčet, v průběhu jsme narazili na lepší soupeře, kteří nám to už nedovolili.

■ **Přitom jste v kádru na podzim měli spoustu zkušených fotbalistů. Spíš jsem vás čekal mezi první trojkou, než abyste říkal, že jste neměli kvalitu.**

■ **Dá se od vás na jaře čekat mohutný útok na čelní příčky?**

Myslím, že takový scénář bude asi nařízený od vedení. (usmívá se) Uvidíme, jak to dáme přes zimu dohromady, jestli přijdou noví hráči. Budeme se určitě snažit být produktivnější, protože na podzim jsme byli bezzubí. Doufám, že se zvedneme. Za hráče můžu říct, že budeme bojovat.

■ **Před rokem jste se vrátil z pobytu v Americe, kvůli kterému jste vynechal přeborový podzim. Teď se nikam nechystáte?**

Ne, budu v Třeboradicích. Myslím, že na 99,9 procent mě nikdo nikam nepřekecá. Už jsem tady zvyklý. Vyšší soutěž? Nechce se mi jezdit nějaké dálky, to už jsem dávno zavrhl. Aby mi někde nadávali do blbých Pražáků a já pak měl zkažený víkend? To už se mi nechce. ■►

NEJLEPŠÍ STŘELEC: ZDENĚK ZMEŠKAL

ODEŠEL BYCH JEDINĚ DO SLAVIE

I díky Zdenkovi Zmeškalovi (vlevo) patří „Uhelky“ k ozdobám přeboru.

Chtěl dát 15 gólů za půl sezony. Tuhle metu Zdeněk Zmeškal bezpečně překonal: s 19 trefami se stal útočník Uhelných skládů nejlepším kanonýrem Pražská teplárenská přeboru. „Nijak to nepřeceňuju. Je to v uvozovkách jen přebor, i když musím uznat, že je na očích víc než třetí liga,“ říká 29letý Zmeškal, který v minulosti hrál druhou ligu za HFK Olomouc a jen kvůli zranění nedostal smlouvu v ligové Příbrami.

■ **Mezi střelci dlouho vedl Miroslav Mašlej z ČAFC, který nakonec skončil o gól za vámi. Jak jste váš souboj na dálku prožíval?**

Kluci v kabině mi pravidelně hlásili, kdo dal kolik gólů, takže jsem přehled měl, ale neprožíval jsem to. Díval jsem se, to ano, ale vědu jsem z toho nedělal.

■ **S 19 góly v půlce sezony jste spokojený?**

Jsem. Před sezonou jsem se s asistentem trenéra Jardou Moudrým vsadil o flašku, že dám dvacet gólů za celou sezonu. Málem se mi to povedlo už v půlce, což je dobrý výsledek. Máme mladý tým, hrajeme útočně, tlačíme se dopředu, z čehož těžím.

■ **Tu sázku už máte vyhranou, stačí vám jeden gól v 15 zápasech. Berete to tak?**

Ještě není konec, ale co si budeme povídat, asi už jen stačí dát si do skleničky led a vypít ji. (usmívá se)

■ **Mrzí vás hodně, že jste na dvacítku nedosáhl už teď?**

Aspoň mám nějakou motivaci do jara, že ten gól musím dát. Před sezonou jsem si říkal, že bych chtěl vyhrát střelce, za čimž si zatím jdu. Pomohlo mi, že jsem trénoval individuálně, což je potřeba. Mám cíl dát třicet gólů, to by bylo super. Zatím plním plán.

■ **Máte to ale rozjeté na číslo kolem 40 branek. Co vy na to?**

Gólů mohlo být samozřejmě víc, třeba 25, pokud bychom řešili některé situace lépe, ale člověk nemůže dát z každé šance gól. V tomhle jsem zase nohama na zemi. Důležitá je samozřejmě podpora spoluhráčů a také to,

že se mi vyhýbala zranění. Po nich se těžko vrací.

■ **Ke kulaté dvacítkě vám stačilo proměnit penaltu na Přední Kopanině, kde jste selhal. Štve vás to hodně?**

To mě mrzelo dost, protože jsme Kopaninu i v oslabení přehrávali, já nedal penaltu za stavu 2:2, domácí pak dali vítězný gól. Byl jsem z toho skleslý, klukům jsem se v kabině omluvil, že jsem tu penaltu neproměnil. Kopl jsem ji laxně. Ale penalty nedávají i jiní hráči, třeba Messi. Spíš mě to mrzelo kvůli týmu než kvůli vlastním statistikám.

■ **Ještě bych se vrátil k vašemu individuálnímu tréninku. Takhle sám jste se připravoval poprvé?**

V přeboru ano, je potřeba něco dělat, když chce člověk podávat nějaké výkony. Nebudeme si nic nalhávat, trénujeme v pár lidech, hrajeme bago nebo fotbalky, na nacvičování třeba standardních situací to není. Hrával jsem druhou a třetí ligu, nakoukl jsem do první, to bylo něco jiného. Trénovat v pár lidech, to mě upřímně nebaví. I proto jsem chtěl už před rokem skončit. Nakonec jsem si řekl, že to kousnu a budu chodit trénovat navíc sám. Šel jsem za svým cílem dávat góly a daří se to.

■ **Zavzpomínejte na období, kdy jste byl blízko lize.**

Byl jsem v Příbrami, rozjeté to bylo dobře, jenže jsem si utrl zkrácený vaz. Mám tak starty jen ve druhé lize. Škoda, už jsme byli domluvení na podpisu smlouvy.

■ **Působil jste výš, takže můžete porovnávat: jak těžké je dávat góly**

v přeboru v porovnání s druhou ligu?

Když jsem hrál přebor prvním rokem, myslel jsem si, že to půjde samo. Ale tak lehké to není. Pro útočníka tady platí, že hráči, které máte vedle sebe, vám nedají tak dobrou přihrávku, nemají techniku jako kluci v lize. Z tohoto pohledu je někdy těžší dát gól v přeboru.

■ **Zdá se, že to není váš problém. Už máte o dva góly víc než za celou minulou sezonu.**

To jsem taky pár kol nehrál. Ale je to i tím, že si celý tým sedl. Nejsme na tenise, kde bojujete sám za sebe. Je pravda, že něco si člověk musí vybojovat sám, i proto se někdy trochu vztekám, ale určitě máme v sestavě výborné fotbalisty, kteří můžou časem hrát třeba třetí ligu. Pořád jsou mladí.

■ **Vy už ambice jít výš nemáte?**

Já už bych šel jedine do Slavie, nikam jinam. (usmívá se) Bylo by hezké dostat nabídku ze třetí ligy, ale tam už musíte čtyřikrát týdně trénovat, hrál bych ji rok nebo dva, což nic neřeší. Potřebuju mít stálou práci, fotbalem se bavit, což teď platí. To by musela přijít nabídka třeba ze druhé ligy, teď bych neměnil, leda by se ozvala ta Slavia.

■ **Jste velký slávista?**

Děda fandil Slavii vždycky, s přítelkyní chodíme na její zápasy. Přítelkyní musím taky poděkovat, před každým zápasem mi říká, že jestli nedám gól, tak nebude večere, takže jsem pod těžkým tlakem. (usmívá se) Chodí na každý zápas, podporuje mě v jakémkoliv počasí. Když je doma pohoda, přenáší se to i na hřiště. A platí to i opačně.

■ **Na jaře jste dal sedmkrát po dvou gólech, hattrick máte pouze jeden. Mohlo jich být víc?**

Mohly být třeba tři, dva góly mi neuznali kvůli hraničnímu ofsajdu. Škoda, ale jsem pro tuhle chvíli spokojený.

Kdybych jel dál na stejné vlně, byla by to pro mě i tým super sezona.

■ **Dobrá sezona je to pro vás zatím i ohledně počtu žlutých karet, kterých jste dostal čtyři. V loňské sezoně jich bylo celkem jedenáct. Zklidnil jste se? Obecně máte pověst bouřliváka, který se lehce nechá vyhecovat. To mám z hokeje, hrál jsem ho od malíčka jedenáct let. Fotbalisté často brečí, já mám náaturu do toho šlapat. Soupeři to o mně vědí, do všeho chodím naplno, ale po zápase si podáme ruce a je to v pohodě. Co se týče karet, tak už jsem klidnější, i když se mě někteří protihráči snaží vytočit třeba tím, že mi dají loktem. Už se jen usměju, jsem starší, tak tyhle věci tolik neprožívám.**

■ **Uhelné sklady daly na podzim 50 gólů, v tomhle ohledu jste nejlepší z celého přeboru. Láká vás hodně dotáhnout sezonu ke stovce?**

Bude to těžké, přes zimu se soupeři posílí, budou si na nás dávat větší pozor. Ale bylo by super tuhle šňůru protáhnout i na jaře.

■ **Pak byste asi útočili na první místo, ne?**

Hrajeme to pro vítězství, nemám rád alibistické řeči o středu tabulky. Pro nás je první místo velká motivace, chceme přebor vyhrát! V minulé sezoně jsme skončili třetí, což se nečekalo. Vedoucí Kopaninu máme na čtyři body, což je paráda. Máme dobrý kádr, dobrého trenéra, asistent Jardu Moudrýho do toho taky zapadl, chemie týmu funguje.

■ **Zmínil jste trenéra Hlavicu, s jehož příchodem přišla velká výsledková revoluce. Jak moc je pro Uhelné sklady důležitý?**

Na tom, kde teď Uhelky jsou, má velkou zásluhu. Dovedl mladé kluky, jinak by to na Uhelkách před dvěma roky možná skončilo. Chce vyhrávat, je svůj, s ničím a nikým se nemaže a není alibista.

NOVÁČCI

CO UKÁZALA ČTVEŘICE NOVÝCH MUŽSTEV

Nejlepší z nováčků – Střešovice

Měli ambice provětrat přebor. Do ročníku 2014–15 totiž naskočili čtyři nováčci. Jak v nejvyšší pražské soutěži obstáli?

CHOLUPICE

6. MÍSTO, 24 BODŮ

Nejlepší z nových týmů v přeboru, který těžil hlavně z domácích zápasů: v nich byli cholupičtí fotbalisté na podzim čtvrtí nejlepší. „Hrajeme koukatelný fotbal,“ povidal už v průběhu podzimu trenér Rudolf Kahle.

Nebýt debaklů 0:6 na Admire a 0:5 v Královicích, mohl být podzim Cholutic ještě vydařenější. „Bez nasazení a bez pohybu se nedá hrát ani B třída,“ zlobil se Kahle po Královicích.

I tak ale jeho tým plní plán. „Potvrzujeme to, co jsem říkal, že propadnout bychom v přeboru neměli. Týmu věřím, má svou kvalitu,“ říká Kahle, který také v průběhu podzimu počítal, kde až by se jeho mužstvo při současném tempu mohlo zastavit. Zisk 51 bodů by podle něj stačil na třetí nebo čtvrté místo. „To by bylo fajn,“ usmívá se. Pokud budou Cholutice takhle pokračovat i na jaře, není to nereálná představa.

STŘEŠOVICE

9. MÍSTO, 20 BODŮ

Do přeboru po dlouhých letech v nižších soutěžích naskočil tým z Prahy 6 velmi sympaticky. Jeho bilance je vzácně vyrovnaná. K pěti výhrám přidal stejný počet remíz i porážek. Z nich byla nejbolestivější ta na hřišti Admiry B, kde Střešovice dostaly pět gólů. Jinak obstály.

„Našimi plusy je širší kádru, který je hodně vyrovnaný. Nemusíme si stěžovat, že máme zraněné hráče nebo že chybí z jiných důvodů,“ pochvaluje si Radek Trhlík, trenér Střešovic a zároveň šéf klubu, který je vyhlášený práci s mládeží a širokou hráčskou základnou. „Dalším plusem je bojovnost a nasazení.“

A také disciplína: v 15 utkáních byli střešovičtí hráči jen 18krát napomínáni žlutou kartou, žádný z nich nebyl vyloučen! Ve třetině soutěže patřilo Střešovicům sedmé místo a Trhlík říkal: „Před soutěží jsme si přáli, abychom se pohybovali zhruba tam, kde jsme. Doufám, že se to může ještě zlepšit, ale je brzy na to, abychom říkali, že se vyhneme bojům o záchranu.“ Pokud ovšem Střešovice zopakují podobné výkony a výsledky také na jaře, bojům o udržení by se měly vyhnout.

TEMPO

13. MÍSTO, 14 BODŮ

Ač je Tempo oficiálně nováčkem, s přeborem má z historie letité zkušenosti a vrátilo se do něj po roční pauze. Podzim v jeho podání byl však výsledkovým zklamáním. Na vině je hrozivá série sedmi porážek v řadě! A vypovídající jsou slova trenéra Libora Kollera po šesté z nich. To Tempo doma prohrálo s posledním Radotínem 0:1. Pro hosty to byla první výhra v sezoně, do konce podzimu přidali už jen jednu... „Nemám k tomu co říct, snad jen že na to momentálně nemáme.“

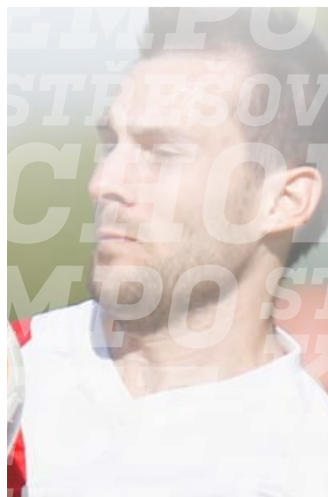
Následně Tempo prohrálo i na Motorletu B, ale podzim částečně „zachránilo“ dvěma výhrami proti Meteoru B a ve Střešovicích. „Naše situace byla špatná a je špatná,“ řekl i tak Koller.

Mladý tým čeká asi perné jaro.

KOLOVRATY

15. MÍSTO, 12 BODŮ

Mužstvo hraje přebor vůbec poprvé a prožilo v něm začátek hrůzy: tři porážky v řadě při skóre 1:13, po sedmi kolech mělo jen tři vstřelené góly. Ač drží jen dvoubodový náskok na poslední Radotín, za béčkem Meteoru je jen o skóre a na desátou Libuš ztrácí čtyři body. Žádný zážrak, ale ani propadák. Jen těžko se asi dalo čekat, že bude mužstvo po třech postupech v řadě zářit i v přeboru. „Vytváříme hodně individuálních chyb, musíme zapracovat na defenzivě. Chvilu nám trvalo, než jsme si na tuhle soutěž zvykli,“ řekl Jindřich Vsetečka mladší, který tým trénuje s otcem. „Rozdíl je v rychlosti hry a důrazu. A také jsou tady zkušenější soupeři, kteří dokážou potrestat naše chyby.“ Kolovraty čeká určitě boj o záchranu, do něhož půjdou bez velkých změn. „V našich silách je střed tabulky. Atmosféra v kabině je dobrá, jen to přenést na hřiště...“ přeje si záložník Matěj Lechner. ■►

STATISTICKÉ OKÉNKO

KONEČNÁ TABULKA

1. Př. Kopanina	15	12	1	2	48:15	37
2. Vršovice	15	10	4	1	26:12	34
3. Uh. sklady	15	11	0	4	50:32	33
4. Královice	15	8	3	4	41:28	27
5. ČAFC	15	7	4	4	42:25	25
6. Cholupice	15	7	3	5	31:33	24
7. Háje	15	7	2	6	31:28	23
8. Třeboradice	15	6	3	6	30:31	21
9. Střešovice	15	5	5	5	29:32	20
10. Libuš	15	5	1	9	25:33	16
11. Motorlet B	15	4	4	7	21:29	16
12. Admira B	15	4	2	9	34:37	14
13. Tempo	15	4	2	9	33:43	14
14. Meteor B	15	3	3	9	25:38	12
15. Kolovraty	15	3	3	9	18:46	12
16. Radotín	15	2	4	9	19:41	10

PENALTY

Celkem:	45
Domáci:	28
Hosté:	17
Proměněné:	36
Neproměněné:	9
Nejvíce penalt:	7 – Libuš 5 – Přední Kopanina a Královice
Nejméně penalt:	0 – Střešovice, Třeboradice
Nejvíce penalt proti:	6 – Meteor B 5 – Tempo, Královice, Uhelne sklady
Nejméně penalt proti:	0 – ČAFC, Cholupice

ŽLUTÉ KARTY

Celkem:	407
Domáci:	192
Hosté:	215
Nejvíce karet, mužstva:	41 Kolovraty 35 Libuš 32 Radotín
Nejméně karet, mužstva:	13 Admira B 18 Střešovice 20 Přední Kopanina
Nejvíce karet, hráči:	7 Jan Kosina (Kolovraty) Lukáš Srba (Cholupice) Jindřich Neumann (Radotín) 6 Jan Tuša (Kolovraty) Marek Luňák (Kolovraty) Lukáš Tománek (Tempo) Jakub Pospíšil (Královice) Martin Čihák (Přední Kopanina) Luděk Steinocher (Uhelne sklady)

CELKOVÁ BILANCE

Vítězství domácích:	56
Remízy:	22
Vítězství hostů:	42
GÓLY	
Celkem na podzim:	503
Průměr na zápas:	4,19
Góly domácí:	281
Góly hosté:	222

Nejvíce nastřílených branek:

Uhelne sklady:	50
Přední Kopanina:	48
ČAFC:	42
Královice:	41
Admira B:	34

STŘELCI

19 Zdeněk Zmeškal (Uhelne sklady)
18 Miroslav Mašlej (ČAFC)
14 Tomáš Pešíř (Přední Kopanina)
12 Christ Nwogu (Tempo)
Eduard Formáček (Královice)
11 Josef Bičaník (Háje)
10 Tomáš Randa (Královice)
Jan Ondrušek (Admira B)

BRANKÁŘI S NULOU

5 Jiří Švarc (Přední Kopanina)
Petr Maha (Vršovice)
4 Michal Rohlíček (Libuš)
3 Petr Homolka (Královice)

HVĚZDY

10 Petr Viktorin (Třeboradice)
7 Jakub Novák (Háje), Jiří Janoušek (Háje)
Tomáš Poláček (Přední Kopanina)
6 Zdeněk Zmeškal (Uhelne sklady)
Zdeněk Jemelík (Cholupice)
Michal Janocsko (Kolovraty)

Pozn.: V anketě o nejlepšího hráče Pražská teplárenská přeboru hlasují po každém utkání trenéři (každý volí nejlepšího hráče ze své strany) a redaktoři webu www.fotbalpraha.cz (nejlepší hráč utkání). Maximálně tak může fotbalista získat dvě nominace za zápas.

STATISTIKY ROZHODČÍCH

Nejvíce zápasů, hlavní:	8	Luboš Váša
	7	Daniel Nykl
	6	Pavel Hruběš
		Daniel Tereba
		Vojtěch Bočok
		Vojtěch Gotthard
Nejvíce zápasů, asistenti:	13	Petr David
	12	Jan Tikal
	11	Karel Kučera
	10	Patrik Tomšů

ČERVENÉ KARTY

Celkem:	27
Domáci:	13
Hosté:	14
Nejvíce červených karet:	2 Petr Jackl (Admira B) Lukáš Tuša (Kolovraty) Matěj Pártl (Uhelne sklady)

DIVÁCI

Celkem na podzim:	8455
Průměr na zápas:	70

CELKEM
8455
DIVÁKŮ

Bauer

výrobce sportovních pohárů

**POHÁRY, TROFEJE, MEDAILE
SKLENĚNÉ TROFEJE, PLAKETY
FIGURKY, SOŠKY, TALÍŘE, VĚNCE
KOKARDY, EMBLÉMY, DIPLOMY
LASEROVÉ GRAVÍROVÁNÍ
POTISK TROFEJÍ**

**PRODEJNY: 2x PRAHA, OSTRAVA, LIBEREC
ROŽNOV p. R., BRATISLAVA**

SLEVA 25% PRO KLUBY SDRUŽENÉ V PFS

www.pohary-bauer.cz

LEGENDA

JOSEF LUDL: LEVÝ HALV EVROPY

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

V souboji se dvěma Brazilci na světovém šampionátu ve Francii

Ne poprvé ani ne naposled se vracíme proti proudu času ke smolné generaci hvězdných borců, jejichž kariéry krutě narušila mezinárodní izolace v letech nacistické okupace a války. Malý velký spartan v dlouhých trenýrkách (na ty si potrpěl, na Letné mu je dávali šít na přání) JOSEF LUDL patřil ke smolařům nejmůlovatějším.

Ve dvaceti letech plně obstál na mistrovství světa. Ve třiceti nastoupil za vybrané mužstvo Evropy. Přesto jeho účet z mezistátních utkání, když v zájmu historické spravedlnosti připočteme i tři zápasy týmu Čech a Moravy z prvního okupačního roku 1939, v nichž nastřílel čtyři góly, obsahuje pouhopouhých šestnáct záznamů...

Ludlovo hráčské umění tak dokládá především ligový účet. A nad jiné výmluvné jsou v něm právě součty gólů ze zamřížovaných let. Tím více zaráží, že po osvobození si na něho stavitelé národního mužstva vzpomněli teprve před pátým utkáním, třebaže předchozí reprezentační výsledky byly nevalné a sestava se měnila od zápasu k zápasu. Také díky muži na levé straně zálohy jsme ve Vídni vyhráli 4:3. Spolu s Bicanem a s centrálním Nožířem vytvořil trojúhelník, který ovládl střed pole a rozvrátil hru Rakušanů.

Původně však byl útočníkem. A kdykoli bylo třeba, rád a úspěšně se do té role vracel.

CESTA VESNICKÉHO KLUKA

Narodil se a vyrostl v Dalovicích. Maminka mu vyráběla perfektní ha-

dráky a on se s nimi vyučil tak, že si pro něho brzy přijeli z nedaleké Mladé Boleslavi. Zelený dres klubu s pyšným anglickým názvem Aston Villa ale dlouho nenosil.

Ludl, francouzský brankář Da Rui a anglický útočník Mannion v utkání Velká Británie – Evropa v květnu 1947

Ve třicátých letech minulého století už spousta kdysi tak proslulých žižkovských plácků ustoupila výstavbě obytných domů. Zdánlivě nevyčerpatelný pramen fotbalových talentů rychle vysychal, ale Viktorka si uměla poradit. Mezi skalními fanoušky objevila několik železničářů v penzi, kteří díky volné jízdence na dráhy neděli co neděli vyráželi na průzkumy venkovských hřišť. Pro

milovaný klub tak po Ludlovi objevili i Oldřicha Menclíka a Miroslava Zuzánka (ti byli z Nového Bydžova) a v Nymburce Josefa Kvapila, abychom zůstali jen u těch, kteří to dotáhli až do reprezentace. Získat je nebylo těžké. Ale udržet? Věčně chudá Viktorka si musela pomáhat odprodejem svých es. Ludla si na Žižkově přidrželi, kam až mohli; dobře si spočítali, že jeho cena s každým rokem poroste. Roku 1939 ale Sparta dosáhla svého. Zhruba deset let po Ludlovi zakotvili na Letné i Menclík se Zuzánkem a Kvapil zamířil do Ďolíčku.

POZVÁNKA DO GLASGOWA

Impulz k Ludlově nominaci do Vídne na podzim 1946 přišel z ostrovního království. Sparta se krátce předtím vrátila z turné po Anglii a Skotsku. On tam válel tak, že mu hostitelé rovnou dali vědět, jak rádi by s ním napřesrok zjara počítali pro jubilejní zápas Velká Británie vs. Evropa!

Když přišlo oficiální pozvání, Sparta ho v neděli místo ligového máče s Libní nechala odpočívat, ve středu už nastoupil v Amsterdamu v přípravném utkání proti Holandsku (2:1) a v sobotu 10. května 1947 ve vyprodaném glasgowském Hampden Parku oblékl blankytně modrý dres Evropy.

Britové měli velký den a nesehraný tým „každý pes jiná ves“ byl bit 1:6, ale to už je zase jiná historie. ▶

ROZHODLA PRVNÍ REPRÍZA

Čas letěl jako střelený a vyřízení Bicanovy žádosti o státní občanství se nepochopitelně vleкло. Světový šampionát byl za dveřmi a den ode dne se rýsovalo stále zřetelněji, že Bican tam náš útok nepovede. Bylo třeba najít jiného centra. A tak v sobotu 24. dubna 1938 v kvalifikaci proti Bulharům byl po roční přestávce od reprezentační premiéry (na halvu) znovu povolán jedenadvacetiletý centrford žižkovské Viktorky. Díky čtyřgólové smršti v závěrečné čtvrthodince jsme vyhráli 6:0 a podle Českého slova na tom měl lví podíl „Ludl, nový vtipný vůdce útoku, autor i spolupracovník na polovině branek“. Abychom

to sdělení rozšířovali: na tři góly přehrál, jeden (v pořadí třetí) dal sám a rozpoutal jím onu kanonádu. Jeho nominaci do Francie pak už nikdo nepochyboval.

POSUDEK OD BICANA

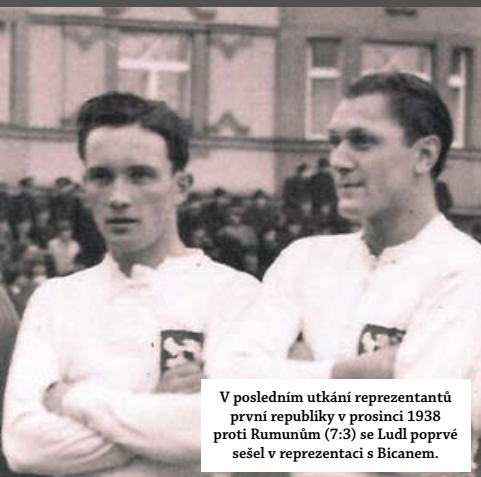
Ludla, svého největšího konkurenta v první půli čtyřicátých let, si Bican považoval nad jiné spoluhráče i protivníky. Nejednou to zdůraznil také novinářům. Na jednom srazu Klubu kanonýrů se ho na to zeptal i autor těchto materiálů a Pepi řekl: „V národním mužstvu jsem byl vždycky rád, když byl na trávníku také on. Byl brilantní technik, myslelo mu to, dovedl v pravý okamžik a přesně vypálit, na

svou postavu byl výborný hlavičkář – druhý Vlasta Kopecký! Kolikrát jsme si s Vlastou říkali: mít ho tak ve Slavii na pravé spoje! Jenže jsme neměli nárok, spartané si ho hlídali od jeho prvních pražských zápasů. Když jsem přišel do Prahy, byli už podle mě s Viktorkou napul dohodnuti. Škoda, byl by se nám hodil jako nikdo jiný...“

PRAVÁ, LEVÁ, GÓL!

Na podzim roku 1956 se na Spartě hraje utkání internacionálů ČSR – Rakousko. Kdyby sestavy přísně respektovaly historii, musel by vlastně Bican hrát první půli za hosty a druhou v červeném dresu se lvíčkem. Jenže Pepi tu chybí; jako hrající tre-

nér Slavie je právě na zájezdu do Jižní Afriky. Kdo jiný ho může v našem týmu zastoupit než Ludl? Je to fotbalový svátek: legendy už nejsou tak rychlé a mrštné jako v časech své slávy, míc je ale stále poslouchá jedna radost a fanoušci, staří jako mladí, si to náramně užívají. Naši vyhrají 5:3 a Ludl k tomu přispěje třemi góly. Jeden z nich zůstane natrvalo zapsán v paměti každého, kdo ho viděl na vlastní oči: drobný centr vypálí pravou nohou z prostoru mezi penaltovou značkou a hranicí velkého vápna. Rána jako z děla se odrazí od tyče. Kanonýr pokročí míči vstříc, švihne levačkou a přepychový volej se zatřepetá v síti!

V posledním utkání reprezentantů první republiky v prosinci 1938 proti Rumunům (7:3) se Ludl poprvé sešel v reprezentaci s Bicanem.

Před přípravným zápasem národního mužstva na podzim 1948: zleva Cejp, Ludl, Venglar, Pokorný, Klimek, V. Svoboda, Malatinský a Foltá, v podřepu Hemele, Preis a Trnka

Spartané v Londýně na podzim 1946: zleva Ludl (za ním Kolský), Zástěra, Hronek, Vejvoda, v pozadí Říha, Zmatlík, Kokštejn, Koubek a napul skrytý Horák

Český halv se večer omluvil z banketu, sedl na noční rychlík do Londýna a ranním letadlem se vrátil do Prahy. Z Ruzyně ho odvezli na Spartu, tam ho nechali dvě hodinky zdřímnout a odpoledne už zase létal po trávníku u utkání ČSR – Jugoslávie. Po dvou porážkách z roku 1946 jsme tehdy Jihoslovany konečně porazili 3:1 a byla z toho veliká sláva. Svým výkonem k ní nemálo přispěl i Josef Ludl.

JOSEF LUDL

3. 6. 1916–1. 8. 1998

Posty: levý záložník, střední útočník nebo spojka

Hráčská dráha: Aston Villa Mladá Boleslav, 1935 Viktoria Žižkov, 1939 Sparta (do roku 1951)

Mezistátní utkání: 13 v letech 1937–1948, 3 góly; účast na MS 1938 ve Francii
Bilance v lize: 277 zápasů v letech 1936–1951, 128 gólů; mistrovské tituly 1944, 1946 a 1948, v trenérské roli 1956 Hradec Králové, 1957 Kladno, 1960 Trenčín (do roku 1961)

Josef Ludl – technik, koumák, střelec, tvrdý bojovník

MLÁDEŽ

SKONČÍ V LIZE, NEBO V BANCE?

MAREK BARTŮŠEK ZE SATALIC NEMÁ V OBLIBĚ ZRZAVÉ DÍVKY A SLAVII

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV MARKA BARTŮŠKA

Patnáctiletý útočník Satalic MAREK BARTŮŠEK si i přes svůj nízký věk vyzkoušel, jaké je to hrát v obraně, na kraji zálohy i v útoku. Milovník vaření, napuštěné vany a automobilových závodů věří, že se vypracuje až do první ligy. A kdyby to nevyšlo, má v rukávu další plány. Rozhodně v nich však nebudou figurovat zrzavé dívky ani fotbalová Slavia.

■ **Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:**

Spolužák ze základní školy.

■ **Důležité kroky v kariéře:**

Asi postupné přesuny v sestavě. Začínal jsem na postu obránce, pak jsem několik sezon hrál levou zálohu a nyní jsem v útoku.

■ **Nejoblíbenější trenér:**

Z těch, kteří mě během dosavadní kariéry trénovali, je to pan Liška, který mě vedl v přípravce.

■ **Fotbalový vzor:**

Cristiano Ronaldo.

■ **Oblíbený hráč v ČR:**

Lukáš Vácha.

■ **Oblíbený světový hráč:**

Cristiano Ronaldo.

■ **Oblíbený klub:**

Real Madrid, u nás Sparta Praha.

■ **Neoblíbený klub:**

FC Barcelona, u nás Slavia Praha.

■ **Poslední výsledek A-týmu mužů Satalic v sezoně:**

V podzimní části vyhrál poslední zápas 6:0 na Unionu Žižkov.

■ **Nejlepší spoluhráč v týmu:**

Kolega v útoku Adam Murin.

■ **Sportovní cíl:**

Hrát nejvyšší fotbalovou soutěž u nás.

■ **... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:**

Pracovat v zahraničním obchodě nebo v bankovníctví.

■ **Dělá i jiný sport než fotbal?**

Závodně ne, ale baví mě hokej a automobilové závody.

■ **Mimosportovní zájmy:**

Rád jezdím na kole, baví mě anglický jazyk a také rád vařím.

■ **Nejlepší relax a odpočinek:**

Napustit si plnou vanu teplé vody, ve které vydržím klidně i víc než půl hodiny.

■ **Oblíbené jídlo:**

Těstoviny s kuřecím masem a špenátem nebo i pizza.

■ **Oblíbená hudba (skupina, interpret):**

Hodně mám rád rap, z interpretů nejraději asi Marpa (vlastním jménem Ota Petřina).

■ **Prospěch ve škole:**

Snažím se držet v lepším průměru.

■ **Počet přátel na Facebooku:**

368.

■ **Typ holky, který se mu líbí:**

Menšího vzrůstu, štíhlá s dlouhými vlasy. Na barvě, tedy kromě zrzavých, nezáleží. Měla by být příjemná, komunikativní a nenafoukaná. ■

JIKA
moje koupelna

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

TRÉNINK

POSTUPNÝ KONCEPT HRY V MLADŠÍ PŘÍPRAVCE

SERIÁL O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE VE SPOLUPRÁCI S FAČR

FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

V předchozích dílech už jsme uváděli základní kameny konceptu hry. Nyní se na něj podívejme trochu blíže, a nejen přepisem kapitol knihy, ale také stručným komentářem, který bude psán s podtržítkem. To je další téma, které v pravidelném seriálu o tréninku mladých fotbalistů rozebírá ANTONÍN PLACHÝ, vedoucí trenérsko-metodického úseku FAČR.

Zopakujme, že úvodní roky fotbalového vývoje jsou pro trenéry nejsložitější, protože nelze ještě vysvětlit všechny principy hry a vyžadovat jejich provádění. Po kouscích je třeba přidávat do hry další a další dovednosti a vědomosti a jen postupně se vše přibližuje do podoby fotbalu s kličkami, přihrávkami, nabíháním, střelením a dokonce i chytrým bráněním. K takovému projevu se hráči dostávají až po více letech snažení, řekněme třeba ve starší přípravce, ale ani tam to samozřejmě nevypadá jako v mladších zácích, kde se projeví opět větší zkušenost.

Čtete postupně všechny kategorie, i když trénujete třeba devítileté, pro pochopení souvislostí a postupnosti. I mezi devítiletými, jak již bylo zmíněno, můžete mít hráče, kteří budou na úrovni starších a jiné na úrovni mladších. Biologický rozdíl¹ dvou let v témté ročníku je běžný a nelze tedy ke všem přistupovat stejně. Nelámejte hůl ani nad aktuálně slabšími hráči! Nadání je velkou devizou, ale ve vývoji hráče je minimálně stejně důležitá síla, vůle a disciplína, což

bývá často plusem u těch, kteří nadání neměli a museli se naučit o místo na slunci bojovat.

Toto neznamená, že by děti v kategorii U7 měly přestat být dětmi a reagovat na povel, spontánní hra je velmi důležitá a děti jsou někdy navštané jen z toho, že jim do toho trenér zbytečně moc „kecá“. Nalezení správné míry koučovacích vstupů je tedy zásadní a nezměřitelné.

1. Tam, kde se setkává více ročníků najednou, berme níže uvedené postupy a příklady jako možnost individualizace i odlišně zadávaných úkolů a nároků i ve hře. Pokud máme více ročníků pohromadě, je vhodné je do hry rozdělovat dle herní kvality, nikoliv jen dle data narození (snaha domlouvat tak i utkání). Aktuálně slabší hráči mají možnost ve své přiměřené úrovni táhnout svůj tým a zapojovat se často do hry, aktuálně silnější hráče zase posunuje konkurence. Vyrovnané je však třeba hráče také promíchávat i do smíšených týmů, protože mezi slabšími hráči mohou ti silnější ukázat více dovedností, což

jim vyšší konkurence nedovolí. Pro aktuálně slabší hráče je zase možnost utkat se s vyšší konkurencí tím, co jim může zvyšovat laťku nároků. Nesmí však být rozdíl tak velký, aby byl demotivující. Stálé rozdělení na „lepší a horší“ je v mladších přípravkách sociálně nevýhodné. Tam, kde je ale rozdíl velký, je vhodné využí-

vlastního řešení a odvaha hráče udělat rychlou kličku do volného prostoru. Je důležité hráče nustále v jeho snaze o kličku podporovat i přes počáteční nezdary. Jak už bylo řečeno, otázkami stimulujeme přemýšlení a učíme tak děti samotné nad hrou přemýšlet a rozumět jí. Ve starší kategorii, když už má

vat i variantu týmu aktuálně lepších a aktuálně slabších hráčů. Vyvažování obou variant je na kvalitě kouče a to dělení hráčům neříkáme, byť ho třeba sami již rozeznávají. Ve hře se snažíme stále držet základní koncept, kterým je volba

hráč nějaký rejstřík dovedností (U9), již můžeme hráče vést k tomu, aby přemýšlel, kterou kličku může zvolit v dané herní situaci. **Neznamená to, že bychom nemohli dát dětem nikdy přímo radu udělej to takto, ale pokud je to nejhlavnější způsob,**

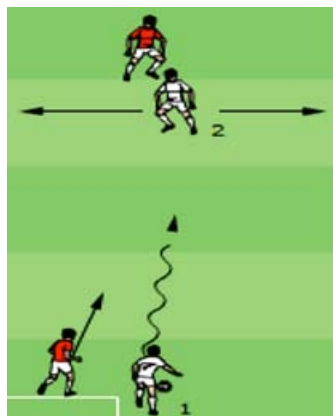
¹ Rozdíl může být v úrovni dovedností, v tělesné vyspělosti, v projevech herního myšlení, v projevech běžného myšlení atd... Některý hráč může být třeba dovednostně výborný, ale je malý a slabý, nebo je fyzicky vyspělý, ale chová se jako „malé vzpupné mimino“.

jak trenér komunikuje s dětmi, pak jde o pamětní učení, kterému chybí prožitek. Je to podobné jako v matematice. Koho zajímají souvislosti, otevřete si tento odkaz: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/294025-hejny-pri-vyuce-matematiky-je-podstatna-radost/>

2. V celé kategorii přípravek jednoznačně upřednostňujeme učení útočných dovedností, které jsou složitější než obranné, jak co do nároků na tvořivost, tak osvojení potřebných fotbalových dovedností. Odpovídají také mnohem více motivaci dětí, proč chtějí hrát fotbal – aby dávaly branky.

3. V obranné fázi je důležitá okamžitá snaha získat míč, nikoliv ukopnout ho soupeři. Hráče zrazujeme od tendence padat při odebrání a skluzovat. Před brankou, kdy situace směřuje ke gólu a dítě cítí ten základní instinkt zabránit gólu, skluz pomínáme, nebo pochvalme hráče, že zabránil, ale že: „Když to půjde stihnout bez skluzu a vzít míč, bude to ještě lepší.“

4. S postupující zkušeností hráčů (U8) by se měly do hry přenášet principy opakované v pozičních hrách (bagovky, bago²) – přihrávka z pohybu na nabíhajícího spoluhráče, okamžité nabízení se po přihrávce, přihrávání do volného prostoru, roztažení útočného prostoru. Poslední princip je ve hře opakován již od nejmenších v momentech, kdy hráč 1 vede míč a ostatní buď utíkají před ním, nebo stojí, až je míč dovezen k nim. Hráč č. 2 na obrázku tedy hledá prostor, kde nebude obsazen. V kategoriích U7–U9 by mělo být postupně častěji ukazováno v praxi, jak hráči bez míče mají uvolnit prostor. (viz obrázek) Na přelomu starší přípravky a žáků by měly být tyto situace již řešeny v naprosté většině správně, téměř automaticky. Viz předchozí kapitola.

5. Padání při přihrávkách, přisedávání při střelbě, pády při odebrání a v soubojích jsou průvodními znaky herního výkonu začátečníků. Při cíleném vedení hráčů přes vnímání svého pohybu a herní činnosti je možné jejich výskyt značně omezit až zcela odstranit již v U7. Snažit

se naběhnout do volných prostorů při kopu od branky, rozehráni ze zámezí (autové vzhazování či vyjetí) při kopu z rohu. V U9 již většinou umějí nabíhat do volného prostoru (vnímají prostor), pokud je k tomu vedeme, a když jsou obsazeni, opakovaně se uvolňují a nabíhají. **To je ideální případ, ale často lze vidět, že ani v mladších žácích ten princip hrát, i když nemám míč, nefunguje a musí být trénován v různých typech her.** Děti by tedy neměly ve snaze získat míč vytvářet „roje – chuchvalce“. Trenér by je měl vést postupně k tomu, aby o míč bojoval jeden hráč, který je zrovna nejbližší soupeři s míčem.

6. Strídáme hráče v brance, zejména mezi méně nadanými na ovládání míče nohama sledujeme potenciální brankáře. Chytat míč, rozehrávat od branky, padat a skákat do pádu, couvat atd. však učíme všechny hráče jako obecnou koordinaci. Zhruba od ročníků U9 můžeme s vytipovanými hráči začít více pracovat jako s brankáři, stále však je vytěžíme ve hře (tréninky i utkání) i jako hráče. Post brankáře je z hlediska pohybového postavení na obecnou obratnost, a proto by i budoucí brankáři měli co nejvíce trénovat hru nohama v běžných herních situacích hráčů v poli. To je pro orientaci složitější, než když má brankář stále hru před sebou a pohybuje se pouze v blízkosti branky.

Hráče v brance bychom měli od počátku učit posouvat se za těžištěm hry, nikoliv stát v brance. Stejně tak učíme vybíhat proti útočníkovi s míčem, nikoliv couvat do branky. Pečujeme tím zároveň o aktivitu myšlení a jednání. Útočným prvkem hry je nejen rozehráni na volného hráče (buď nohou, nebo rukou – pokud to jde po zemi), ale stejně významné je i „vyjetí“ s míčem a rozehra až po nějaké klíče na uvolněného hráče.

TAKTICKÝ ROZVOJ U7

Dítě vnímá hlavně sebe samo, často ještě míč a někdy i nejbližšího spoluhráče či protihráče. Nechtějme po něm, aby vnímalo celý tým a prostor. Na to ještě nemá připravený mozek a teprve se to učí.

Trenéři by neměli následující myšlenky brát tak, že děti musí zmíněné umět, ale že je tyto záležitosti mají učit! Některé děti je budou zvládat třeba okamžitě, ale jiným to může činit problém třeba i po roce. Složitější to mají děti, které se přijdou učit a hrát fotbal později než většina a musí se vyrovnávat s náskokem ostatních.

1. Co chtějí od hráče, který má míč?

Je přirozeností hráčů tohoto věku, že si nepřihrávají. To je vývojovým stupněm vnímání, myšlení a rozhodování, ale i nízkou dovedností kopu. Jen trenér vidí, že hráč s míčem má vedle sebe spoluhráče, kterému může nahrát, což by bylo výhodnější. Můžeme hráče přesvědčovat, aby si přihrávali, můžeme je

to i učit, ale uvědomme si, že jdeme proti zmíněné přirozenosti tohoto věku. Děti se nakonec pod soustavným vyžadováním přihrávek naučí přihrávat, i když nebudou vědět, proč přihrávají, když by mohly běžet s míčem, a nepoznají, zda měly jinou variantu. Nenaucí se hodnotit herní situace a samostatně se rozhodovat, což jsou pro jejich herní vývoj mnohem důležitější vlastnosti než plnit přání trenéra a přihrávat.

Hlavní, k čemu vedeme děti předpřípravečného věku či v prvním roce mladší přípravky, je toto: mají-li míč, aby ho nenakopávaly jen tak někým, ale vedly ho do volného prostoru nebo směrem k brance soupeře a snažily se při tom vyhnout protihráčům. Odvahu pronikat s míčem a učit se míč při pronikání ovládat považujeme za hlavní učební cíl tohoto věku. K němu můžeme postupně přidávat další učební cíl, pozorněji vnímat své spoluhráče, co dělají a jak by s nimi bylo možné spolupracovat a vzájemně si pomáhat.

2. Co chtějí od spoluhráčů hráče s míčem?

Nabízí se jasná odpověď – aby nabíhali a mohli dostat přihrávku. Jenže dovednost nabíhání i dovednost plynulého zpracování přihrávaného míče je pro ně stejně obtížná jako přihrávání pro hráče s míčem. Nejdůležitějším požadavkem na nabíhání je aktivita – nabíhat co nejčastěji, stále se účastnit hry. K tomu přidáváme ukazování kdy a kam nabíhat (např. ke spoluhráči s míčem nebo od něho, k vlastní brance nebo k soupeřově, do volného prostoru nebo do shluku dalších hráčů apod.). Smyslem zaměřování pozornosti není vynucení si takticky správného nabíhání, ale rozvoj vnímání, myšlení a rozhodování hráčů. Požadavky na hráče formulujeme podle náročnosti přibližně takto:

- aktivita = vytváření návyku, že se nehraje ve stoje, že se při fotbale běhá
- běhat ke spoluhráči a brát mu míč je zbytečné (spoluhráč nám gól nedá) a nevýhodné (překážíme spoluhráči), míč bereme jen soupeři
- poznávat volný prostor, tzn. učit se dívat i jinam než jen na míč = kolem sebe, kde jsou a kde nejsou protihráči
- poznávat, kam a kdy se hodí a kam se nehodí nabíhat

- nabíhat pro přihrávku, i kdyby spoluhráč nepřihrál (jaké to má výhody?)
- Poslední tři požadavky překračují hranici U7, tedy pokud již děti minimálně rok hrají.

3. Co chtějí od hráčů týmu, který nemá míč?

Co nejdříve získat míč zpět. Trenér má dvě možnosti. První, jednodušší varianta, je chtít jen, aby hráči získali míč co nejdříve zpět pro sebe. Volba otázek k navedení je v tomto případě poměrně snadná: „Když chcete získat míč zpět, co uděláte? Poběžíte k míči, nebo ke své brance? Získáte míč, když ho soupeři jen ukopnete? Takže je potřeba se snažit ten míč...? Ano, získat, uloupit pro sebe a pak hned...?“

Ve druhé variantě, u pokročilejších hráčů, dává trenér podrobnější návody či otázky. Nejbližší hráč by se měl snažit co nejdříve získat míč, další hráč mu může pomáhat nebo číhá opodál. Činnostmi dalších se zabýváme jen málo, protože je těžké odhadnout, jak situace dopadne, zda budou útočit či bránit.

Otázky trenéra: „Co děláš, když ztratíš míč? Kdo ho půjde protihráči vzít? Co dělají ostatní...?“

K bránění přistupujeme jako k méně důležité činnosti než útočení, protože pokud bychom kladli důraz na bránění, tak by to učení útočných činností velmi znesnadnilo.

V podstatě můžeme pěstovat u dětí ten dravčí instinkt přístupem: Když máme míč, útočíme na branku soupeře, když ho nemáme, útočíme na míč.

Další detaily najdete v knížce **Učebnice fotbalu pro trenéry dětí (4–13 let), Plachý, Procházka**

² Připomeňme si, že nejde o „bago“ se stojícími hráči u met, ale pohybující se buď volně v prostoru, nebo v určeném prostoru.

HISTORIE

NÁDHERNÝ ČAS ZNOVUZROZENÍ

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU:
JAK SE SLAVNÉ KLUBY VRÁTILY K PŮVODNÍM NÁZVŮM

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Mistrovská Sparta z roku 1965: zleva stojí Gúra, Kotas, Tichý, Kos, trenér Ježek, Tábořský, Kollár, Potměšil, Kramerius a Vojta, sedí Pospíchal, Mráz, Kvašňák, Mašek, Dyba, Vrána a Kraus.

Jednoho dne v roce 1959 už mladý novinář tu pitomost nevydýchal a napsal do týdeníku Beseda, jak absurdní je, aby fanoušci Slavie a Sparty museli chodit na derby Dynamo – Spartak Sokolovo. Šéf, také ne dost opatrný, text pustil do tisku a jindy tak bdělí cenzoři ho přehlédli. Třeba si mimo službu mysleli to samé...

Průsvih jako hrom! Šéfa pro výstrahu ostatním seřvali na pravidelné nalévací vedoucích redaktorů na ÚV KSČ, jehož tiskové oddělení dohlíželo snad i na novinové předpovědi počasí nebo programy pražských kin. Autor paličského textu (a v současnosti i tohoto historického seriálu) si potom pár dní říkal, že asi se žurnalistikou skončil dřív, než opravdu začal. Aféra nakonec vyšuměla do ztracena; nejspíš ustoupila vážnějším prohrškům proti věci socialismu. Pět let poté se oba kluby, a s nimi i další, zčistajasna vrátily ke staroslavným názvům. Začali to slávit, asi vedení pocitem, že po letech zivoreni v TJ Dynamo nemají co ztratit. Totalitní režim zřejmě už unavený vlastními veletoci a kotmelci se k mnohemu stavěl jako mrtvý brouk. A tak se připojili další. Místo Spartaku Sokolovo tu byla zpátky Sparta, místo ČKD Praha Bohemians.

Žižkovský Slavoj se proměnil v novou Viktoru; tu původní roku 1952 zlikvidovala nesmyslná reorganizace.

SPARTA JE, KDYŽ JE SLAVIA

Rudí už roku 1964 dobyli pohár. Na podzim začali šlapat i v lize a po 11. kole se vyhoupli do jejího čela. V jarním tažení, očividně motivovaném obnovenou tradicí, už si nedali šanci vzít. Ligové vavříny vybojovali s náskokem sedmi bodů před druhým Prešovem. Poprvé po více než deseti letech! Červenobílí své znovuzrození prožívali o to víc, že se donedávna zdánlivě bez vyhlídek motali v šedivém průměru II. ligy. Teď jejich mohutná jarní ofenziva vyvrcholila v přímém souboji o postup s Plzeňany. Čtyřicet tisíc nadšených diváků aplaudovalo jednoznačné výhře 4:1, z nichž zdaleka ne všichni sdíleli slávistickou víru. Kolik je na světě zemí, v nichž by taková ná-

Slavia zpátky v lize a v bojích o titul! Zleva Ledecký, Holdebrandt, Smolík, Kadraba, Piša a Uldrych, před nimi Beran, Lála, Veselý, Nepomucký a Tesař.

vštěva nebyla druholigovým rekordem? A přitom byl zápas vysílán v přímém přenosu televizí! Vraťme se k titulku, kterým se stal hluboce pravdivý název speciálního magazínu Mladého světa, který ve dnech impozantního slávistického návratu na velkou scénu šel na dračku. Ta větička připomínala nejen spartanům, ale i jejich rivalům, že k jejich plnému štěstí nutně patří, aby i ten druhý hrál důstojnou roli v elitní soutěži, aby se spolu znovu potýkali o ligové body.

Den D nadešel v sobotu 4. září 1965. I kdyby strahovský stadion pojal sto tisíc diváků, toho památného odpoledne by v něm nezůstalo jediné místo volné. A kolik lidí jej zhlédlo na televizní obrazovce? Strhující boj rovnocenných soupeřů se přelával od branky k brance a obhájci titulu byli nakonec ještě rádi za plichtu 2:2. Rozpoutal se dramatický dostih. Letenský tým v něm přezimoval jako zimní král, jeho soupeř z Edenu jako korunnní princ.

TRIK SE SÍDLIŠTNÍ TĚLOVÝCHOVOU

Když se červenobílí jako první rozhodli pro návrat ke slavnému jménu, ať už to stojí, co to stojí, šli na věc od lesa. Nejprve zcela v duchu regulí sjednocené tělovýchovy založili za pomoci příbuzných a přátel na sídlišti v sousedství Edenu malou jednotu základní tělovýchovy. Dalším tahem svůj multisportovní gigant sloučili (zase přesně podle předpisů) s novorozeným trpaslíkem a celý nově vzniklý útvar přijal jeho jméno. Potom už stačilo dát to honem odsouhlasit obvodnímu vý-

boru ČSTV. Byla to švejkovina non plus ultra. A úspěšná!

PROTESTUJTE SI, JAK CHCETE

Jen se rudí vrátili z Košic, podali protest. Ne proti jednotlivým výrokům sudího (i když by se jich dalo uvést dost), ale proti způsobu, jakým dokormidloval celý zápas ke kýženému vítězství chráněnců mocného podniku. Marnost nad marností! Na řadu podivných okolností zápasu se snažil upozornit i pomezí Hambálek, ale na to nebyl brán zřetel. Také Slavia napadla průběh a výsledek utkání s In-

terem, na protest dokonce odstoupil celý výbor fotbalového oddílu. „*Ne-protestujeme proto, že jsme prohráli, ale že jako dobrovolní funkcionáři, kteří věnujeme tělovýchově bezpočet hodin, své soukromí i rodinný život, jsme bez-mocní...*“ stálo v jeho veřejném prohlášení. A zase to nebylo nic platné.

DOCENT MASOPUST ZVE NA PŘEDNÁŠKU

Před jarní Duklou klobouk dolů! Na podzim vojáci naplno bodovali jen ve čtyřech utkáních a skončili až šestí, zato na jaře pak cílevědomě a nezadržitelně stoupali k výšinám.

Mozkem, motorem i duší týmu byl pětaticetiletý Josef Masopust, kterého leckterý mudrc už nějaký čas posílal do starého železa. Jeho velký přítel a obdivovatel Jaroslav Skála, fotoreportér Stadionu, v té době začal spartánským i slávistickým kamarádům rozesílat fiktivní pozvánky, které obvykle začínaly: „*Docent Josef Masopust zve širokou sportovní veřejnost na přednášku o moderním fotbalu, spojenou s praktickými ukázkami, která se koná na Juliusce dne...*“ Tvůrce hry mistrovského týmu byl za své „přednášky“ zaslouženě vyhlášen Fotbalistou roku. ■

Spartánská radost z výhry ve zdánlivě ztraceném zápase s Duklou na podzim 1965 (4:3). Zleva Jiří Tichý, Ivan Mráz, Andrej Kvašňák a Antonín Kramerius.

Pětaticetiletý Josef Masopust dával svými výkony pádnou odpověď všem, kteří ho posílali do bačkor.

Nakonec je mistrem Dukla! Zleva Nedorost, Táborský, Ródr, Čadek, I. Novák a Viktor, v popředí Štrunc, Masopust, Vacenovský, Jelinek a Čmarada.

Košický František Šnýr nebezpečně atakuje Pavla Koubu, kterému chvátají na pomoc napůl krytý kapitán Jiří Tichý a František Jílek.

KDYŽ SE DVA PEROU

Obě „S“ pak přes remizu 1:1 v odvetě došla bok po boku až do finišu. Před posledním kolem měla svorně po 33 bodech. Třetí byla o dva body zpět Dukla. Nikdo další už nemohl zasáhnout do boje o titul. Sparta jela do Košic. Tam to bývalo vždycky těžké. A tím těžší to bylo teď – Lokomotiva, do krajnosti podpořená novým patronem, hutnickým obrem VSŽ, se k záchranným bojům posílala i vicemistry světa z Chile Viliamelem Schrojfem a Adolfem Schererem. Tým

měl za vyvážnutí z pásma sestupu slíbené prémie, vedle kterých bylo úředních 200 Kč (samozřejmě řádně zdaněných) jako kapesné pro čtvrtáka nebo pátáka vedle platu člena poslanecké sněmovny. Objektivní pozorovatelé dávali víc nadějí Slavii, která doma hostila bratislavský Inter. Všechny zápasy závěrečného kola se prý kvůli regulérnosti hrály v neděli ve stejný čas. Z Košic měla vysílat televize. A vskutku vysílala, jenže plánovaný přenos celého střetnutí se na poslední chvíli smrškl na pouhý druhý

poločas. Na jeho začátku už domácí vedli o gól. Rozhodčí Janda i potom dělal, co mohl. Když Pražané vyrovnali na 2:2 gólem Milana Kollára po rohovém kopu, nejprve jej uznal. Potom se však nechal hloučkem rozvášených borců „Loki“ dostrkat ze středového kruhu zpátky k brance, kde po další tahanici své původní rozhodnutí odvolal! Sparta prohrála 1:3. A Slavia s Interem 0:1 gólem z penalty. Když předtím jeden ze žlutě černých ve vlastním velkém vápně zahrál rukou, kterou muselo být vi-

dět snad až z Václaváku, píšťalka sudího Fencla zůstala němá... Abychom nic nezamlčeli: i domácí v první půli kopali penaltu, ale Bedřich Tesář netrefil branku. Pronikavý vzestup mužstva si vybral svou daň v té nejnevhodnější chvíli. Dukla, která po celý ročník ani jednou jedinkrát nevystoupila na vrchol ligového žebříčku, porazila v posledním kole VVS Košice 5:1, vyrovnala tak bodový náskok obou „S“ a díky lepšímu skóre odkázala Spartu na druhé a Slavii na třetí místo. ■

KLUB

BEZ MLÁDEŽE, ALE S TRADICÍ A PODPOROU

MIŠKOVICE SE DLOUHODOBĚ POHYBUJÍ NA POMEZÍ I. B A II. TŘÍDY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Nejvyšší soutěž, na kterou kdy dosáhly, je I. B třída. Tu shodou okolností hrají FC MIŠKOVICE i v této sezoně. S postupem do vyšších pater tradiční klub nekalkuluje, chce v první řadě bavit sebe, hráče a hlavně místní obyvatele, kteří mu vyjadřují obrovskou podporu. Malá pražská čtvrť totiž fotbal potřebuje. Jak říkají sami funkcionáři: „Bez nás (a také bez hasičů) by tu nebylo vlastně vůbec nic.“

Miškovický klub byl založen v roce 1921 pod názvem Rudá Hvězda Miškovice. Později se přejmenoval na Sparta Miškovice a od roku 1937 nesl název SK Miškovice. V té době v něm také působil jeho nejslavnější odchovanec Ota Buzek, který v roce 1942 přestoupil do Slavia. Miškovice převážnou část druhé poloviny 20. století figurovaly – již pod názvem Sokol Miškovice – ve druhé třídě okresního přeboru. Až v roce 1982 postoupily do pražské I. B třídy, s níž se však rozloučily hned po konci sezony. A na pomezí I. B a II. třídy se pohybují dodnes.

PLATÍ POKUTY

Miškovice mají dva týmy mužů, mládež se před pár lety rozpustila. Důvod byl prostý – nedostatek dětí. „Existovali starší žáci a mladší dorost, ale pak jsme je museli odhlásit. Problém byl podobný jako u mnoha jiných klubů, tedy vysoká ‘úmrtnost’ v tom kritickém pubertálním věku. Mnoho kluků, kterým je nějakých patnáct let, se na fotbal zkrátka vykašle,“ vysvětluje jeden ze členů výboru Miloš Pešek.

Miškovice tak nedodržely nařízení Pražského fotbalového svazu o tom, že každý klub musí disponovat i mládežnickým výběrem. Každý rok proto musí platit pokuty. „Nejsou tak drastické, že by nás existenčně ohrožovaly, ta částka je okolo pěti tisíc korun, ale i tak to pochopitelně pociťujeme,“ prozrazuje bývalý dlouholetý sekretář Václav Kolář.

„Kámen úrazu byl i v tom, že se v Čakovicích otevřela nová hala, která je nejmodernější na Praze 9. Kluci zjistili, že než běhat v dubnu nebo listopadu venku po trávníku je lepší a pohodlnější být v teple haly.“

„Áčka“ ani „béčka“ se problémy s nedostatkem hráčů netýkají. V Miškovicích je registrováno 39 fotbalistů a nehrozí, že by se tým před sezonou nesložil. „Hodně nám pomohla rekonstrukce areálu. Než jsme udělali zavlažování, byla kvalitní trávník špatná, ale teď už je to o něčem jiném. Díky tomu a i díky zá-

Udělal si trenérskou licenci a hře dal tvář a myšlenku. I díky jeho přístupu jsme se hodně pozvedli.“

AKCE ZA AKCÍ

Cíle miškovického klubu jsou jasné dané: Udržet I. B třídu (po podzimu je „áčko“ přesně v polovině tabulky) a nadále se pokoušet vzkrýt mládež. „V nábořech budeme určitě pokračovat. Pakliže by ze strany malých kluků byl zájem, tak se rozhodně nebudeme bránit, nikdo jim vrátka nezavírá,“ vzkazuje Pešek.

Miškovice jsou skromným klubem, jehož šéfové si rozhodně nestavějí vzdušné zámky. Ovšem mohou se spolehnout na obrovskou podporu tamních obyvatel, pro které se také snaží dělat co nejvíce akcí. „Začínáme v únoru dětským karnevalem. Pak v dubnu pořádáme už třetí ročník rybářských závodů. Následuje pálení čarodějnic, které má v Miškovicích největší tradici. To pořádáme společně s hasiči a chodí na něj kolem tří set lidí,“ vypočítává Kolář.

To, že Miškovice jsou klubem „pro lidi“, dokazují i další akce. „Příští rok nás čeká už 18. ročník dětského dne. Ten organizujeme také ve spolupráci s hasiči. V srpnu pořádáme turnaj Václava Měchury, což byl místní vynikající fotbalista, který měl rozhodně na víc než na soutěže, které hrajeme my. Ale nikdy neodešel, byl to srdcař. Bohužel ▶

FC MIŠKOVICE

Rok založení: 1921

Vývoj názvu klubu: Rudá Hvězda Miškovice, Sparta Miškovice, SK Miškovice, Sokol Miškovice, FC Miškovice

Úspěchy: opakovaná účast v I. B třídě

Současnost: I. B třída, skupina A

Počet týmů: dva týmy mužů („A“ – I. B třída, skupina A, „B“ – II. třída, skupina A)

Snahy o znovuzaložení mládeže proto funkcionáři Miškovice nezanechali. Ovšem výsledek se zatím nedostavil. „Děláme náboře, lanaříme děti po školách, ale prostě není zájem. Rodiče dnes dají děti radši na florbal,

zemí mají chlapi chuť tady hrát. Týmy máme stabilizované, nedochází k velkým pohybům v kabině, před sezonou se obmění tak dva hráči,“ pochvaluje si Kolář. „Navíc máme výborného kouče, bývalého hráče Petra Seidela.

AREÁL BY OBSTÁL I V DIVIZI

Miškovice sice hrají „jen“ I. B třídu, ovšem dle slov mnohých fotbalistů a funkcionářů, kteří zavítali do místního areálu, by tyto prostory obstály i v divizi. Prošli totiž kompletní rekonstrukcí, vybudovalo se nové zázemí i zavlažování hřiště, kvůli němuž se musela vykopat studna. Investované prostředky se vyplatily, hrací plocha i celý areál jsou bezchybné.

Historicky první klubové hřiště leželo v miškovickém parku. V roce 1938 pak byl postaven nový travnatý plac, na němž se hraje dodnes. V roce 1962 vedle plochy vyrostly dřevěné kabiny, později i klubovna a sociální zařízení. Vše fungovalo bez větších změn až do 21. století. Na jeho začátku však přišly velké úpravy. Tou první byly moderní zděné kabiny, které v areálu u ulice Tuháňská vyrostly před devíti lety. „Dostali jsme půl milionu od MČ Čakovice, což bylo zásadní. Kabiny jsme pak postavili svépomocí,“ popisuje Václav Kolář.

V roce 2008 se začalo s rekonstrukcí hrací plochy (položil se nový travnatý

koberec) a zároveň s jejím oplocováním. „V celé rekonstrukci nám hodně pomohla dotace od Pražského fotbalového svazu z projektu Zelený trávník. Navezli jsme šedesát tun křemičitého písku a hřiště kompletně přestavěli,“ říká Miloš Pešek.

Kvalitu hrací plochy výrazně zvedlo i nové automatické zavlažování. To však spolýká hodně vody, tudíž se činovníci rozhodli vykopat 66 metrů hlubokou studnu. „Předtím jsme asi dva roky používali městskou vodu, což bylo ale finančně dost náročné. Proto jsme nechali udělat vrt a začali jsme používat vodu ze studny. Její kvalita je vynikající,“ pochvaluje si Václav Kolář.

STADION FC MIŠKOVICE

Název: Stadion FC Miškovice

Adresa: Tuháňská 173, Praha 9 – Miškovice, 196 00

Dopravní spojení: tři minuty pěšky od autobusové zastávky Miškovice (linka 158), dvě minuty pěšky od zastávky Tuháňská (linky 365 a 377)

Počet hřišť v areálu: jedno travnaté

Z posledních úprav stojí za zmínku zastřešení kabin i nové osvětlení poloviny hřiště. „To samozřejmě není určeno k zápasům, ale pro tréninky je naprosto dostačující,“ těší Peška. „Momentálně je celý areál v takovém stavu, že žádné další zásadní úpravy nejsou potřeba. Všechno je hotové. A kvalitu oceňujeme nejen my. Byli tu lidé z Admiry, a když si prohlédli kabiny, závlahu i osvětlení, tak prohlásili, že máme podmínky na úrovni divize. To samozřejmě potěší.“

Jediné, co v Miškovicích chybí, je umělá tráva. Tu mají ale hráči k dispozici na Meteoru, s níž klub dlouhodobě spolupracuje. „V létě

jim půjčujeme areál na soustředění, což jim vyhovuje. Kromě kvalitní plochy a zázemí tu mají k dispozici i lesopark. A Meteor nám na oplátku půjčuje umělku,“ vysvětluje Pešek.

Co se diváků týče, návštěvy se pohybují okolo čtyřiceti fanoušků. „V tomhle ohledu asi hraje roli i to, že sousední Třeboradice hrají přebor, na který se lidé přijdou kouknout raději než na B. třídu. Ale nestěžujeme si, diváckou základnu máme,“ popisuje Kolář, který vzpomíná na rok 1982, ve kterém Miškovice poprvé vystoupaly do I. B třídy. „Tehdy na zápas s Dáblíci, v němž šlo o postup, přišlo přes tisíc lidí. To už se asi opakovat nebude.“ ■

Kvalitu miškovického zázemí oceňují nejen zdejší činovníci.

zemřel už v šestapadesáti letech,“ prozrazuje Pešek. „V prosinci pak kromě uzavření sezony pořádáme ještě tradiční Mikulášskou besídku, na níž chodí kolem stovky dětí.“

Vzhledem k tomu, že bezmála každý druhý měsíc se Miškovičti mohou přijít pobavit na akci pořádanou klubem, není divu, že místní FC se těší nesmírné oblibě a podpoře. „My jsme vlastně jedinou organizací, která tady něco dělá. Tedy my i hasiči, se kterými jsme úzce propojeni. I čakovický starosta, pan Lochman, nám říkal, že bez nás a bez hasičů by tu nebylo vlastně vůbec nic,“ těší Peška.

Spolupráce s hasiči není náhodná. „Jsme hodně provázaní. Spousta hasičů jsou totiž bývalí hráči Miškovice. Včetně našeho předsedy Víta Bednářika,“ usmívá se Kolář. Nejen díky podpoře veřejnosti se klub, který se pomalu blíží ke svým stým narozeninám, nemusí bát o svou budoucnost. „Žádné černé scénáře snad nehrozí. Dnes je všechno o penězích a v tomto ohledu nám sponzorsky moc pomáhají firmy MADE Group, Lidl a ADC Systems. A pochopitelně i místní obecní úřad. I díky tomu věříme, že se nám povede udržet současný vyhovující stav a třeba i znovu vytvořit mládež,“ uzavírá s nadějí v hlase Miloš Pešek. ■

I stromofadí podél „lajny“ má své kouzlo.

HOBBY

KAPRY NEJÍM A ZÁSADNĚ JE POUŠTÍM

ÚTOČNÍK NEBUŠIC JIŘÍ HLINOVSKÝ JE NADŠENÝM RYBÁŘEM

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV JIŘÍHO HLINOVSKÉHO

Koníčků má spoustu. JIŘÍ HLINOVSKÝ se věnuje truhlářině (která ho zároveň i živí), nohejbalu, chataření, ale hlavně rybaření, které se pro něj stalo životním hobby. Útočník (ale také obránce a brankář) Sokola Nebušice s ním začínal už jako malý kluk a dnes má na kontě nespočet parádních úlovků – mimo jiné i 133 cm dlouhého jesetera. Na jeho taliři při štedrovečerní večeři byste však kapra nenašli. Jirka je totiž nejí a zásadně je pouští zpátky do vody. Sympatické...

Prutu se poprvé chytil jako malý capart a časem rybaření totálně propadl. „Táta a strejda rybařili, navíc jsme měli chatu u Orlíku, takže jsem byl de facto furt u vody. Během let jsem se do rybaření dostával víc a víc, dneska je to pro mě rozhodně koníček číslo jedna.“

OBČAS ANI NENAHODÍME

Sezení s prutem u řeky či rybníka má podle něj jednu zásadní, blahodárnou vlastnost. „Člověk totálně vypne, na nic nemyslí, je to obrovský relax a pročistění hlavy. Spousta lidí si myslí, že rybaření je nuda. Ale když vám zabere ryba a naválí se obrovské množství adrenalinu, nedá se o nudě mluvit ani náhodou. Když s ní bojujete třeba dvacet minut, je to nepopsatelná nádhera,“ vzkazuje.

Na ryby Jirka vyráží většinou s partou kamarádů, protože samotného

ho to tolik nebaví. „V poslední době to trochu flákám, ale kdybych to hodně zprůměroval, vychází to tak dvakrát do měsíce. Někdy jedem na celý týden, někdy na prodloužený víkend,“ vypočítává. „A dvakrát do roka se snažíme s naší nebušickou rybářskou skupinou dělat výjezdy. Podzimní a jarní.“

Tyto akce jsou opravdu hromadnou záležitostí, vždyť k vodě se nahrne mnohdy až šestnáctičlenná banda (jejíž součástí jsou občas i Jirkovi spoluhráči z Nebušic Dan Tvrz a Martin Hrubý). „To se pak někdy stane, že mnozí z nás ani nenahodí, protože se spíší popíjí,“ chechtá se. „Ale o to větší je sranda,“ dodává muž, který ryby zásadně vrací zpátky do vody. „Nechytáme je proto, abychom je jedli. Tedy většinou. Třeba kapry vracím vždycky, ale když jsme na pláceném rybníku, kde si člověk může

rybu odnést, tak ji někdy dovezu ženě, tchyni nebo mámě. Ale většinou stačí chytil, vyfotit a pustit.“

NA VÁNOCE PSTRUHA

Kapry chytá Jirka nejraději. Proto není divu, že je nekonzumuje, a výjimku nedělá ani při štedrovečerní večeři. „Kdysi jsme je mívali, když je doma vařivala máma, ale dnes už vůbec. Na Vánoce si dáváme pstruha, nejradši ho mám obyčejně, po mlynářsku,“ popisuje. „A jsem rád, že už jsem to pomalu přenesl i na naši třináctiletou dceru Elišku. Nedávno jsme byli v restauraci a ona si sama od sebe objednala pstruha,“ těší ho.

Rybařit se dá buď na řece, nebo v rybníku. Podle Jirky má oboje něco do sebe. „Když jdete na řeku, musíte si to připravit. Podle toho, jestli teče nebo neteče, si musíte dát jiné olovo, aby vám udrželo návnadu. To na takzvaném stojáku nemusíte řešit. U rybníka nebo na přehradě je to víc o klidu a pohodě,“ porovnává.

Během let prošlo rybaření znatelnou evolucí. „Všechno se vyvíjí. Podívejte se, v jakých autech jsme jezdili před patnácti lety a v jakých

dnes. V rybařině je to stejné. Dřív neexistovalo boilies (rybářská nástraha a návnada z vařeného těsta a dalších přísad, pozn. red.) a chytalo se na kolínka. Dneska firmy dělají speciální krmné nástrahy.“

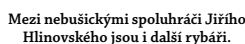
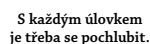
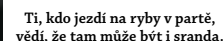

JIŘÍ HLINOVSKÝ

Věk: 37

Klub: TJ Sokol Nebušice

Post: univerzál, poslední dobou útočník

Jiří Hlinovský už si přehnané fotbalové cíle nedává. „*Velké angažmá mě už rozhodně nečeká. Vyhovuje mi to tak, jak to funguje dnes, tedy že jsme skvělá parta, parádě spolu vycházíme, jsme semknuti. To na vyšších úrovních podle mě tolik není. A navíc si občas zahraju za starou gardu, takže vytižený jsem dost. Ale na rybaření čas mám. Hlavně díky velice, velice tolerantní ženě,*“ chechtá se. „*A i díky mámě a tchyni, které, když je to potřeba, hlídají naši dceru Elišku, takže můžu třeba i na týden utéct k rybám,*“ uzavírá se smíchem.

Když potom Jirka u piva vyprávěl, že byla táááákhle velká, určitě nekecal!

FOTO MĚSÍCE

SPORTEM KU ZDRAVÍ

KDEPAK VE VYHŘÍVANÉM AUTĚ, ALE PĚKNĚ NA KOLE... ČLEN VÝKONNÉHO VÝBORU PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU A PŘEDSEDA KOMISE ROZHODČÍCH JIŘÍ ULRICH NEMÁ PROBLÉM VYRAZIT NA FOTBAL VE SPORTOVNÍM A UDĚLAT NĚCO PRO SVÉ ZDRAVÍ ANI VE CHVÍLÍCH, KDY TEPLOTA KLESÁ K NULE. KDO SI Z NĚJ VEZME PŘÍKLAD?

FOCENO: PŘED UTKÁNÍM I. A TŘÍDY MEZI PODOLÍM A ZBRASLAVÍ
AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST.

**ATRAKTIVNÍ
WEB PFS**

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

ALEXANDRIA

cestovní
kancelář

zima 2014 | 2015

***široký výběr
zájezdů za sluncem
i na lyže***

www.alexandria.cz

ALEXANDRIA
Vodičkova 25, 110 00 Praha 1
Tel.: 221 592 592 Fax: 221 592 593
E-mail: vodickova@alexandria.cz

ALEXANDRIA
Španělská 2, 120 00 Praha 2
Tel.: 221 466 466 Fax: 222 251 602
E-mail: info@alexandria.cz

SLEVA
40 %
PRO ČLENY PFS
NA SPORTOVNÍ
VYBAVENÍ NIKE

ExtraFotbal.cz

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!

INFORMUJTE SE NA ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

// NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

ExtraFotbal.cz

FOOTBALLMANIA, A.S.

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

WWW.EXTRAFOTBAL.CZ